

பாவேந்தரின்
தவறின்றித் தமிழ் எழுத

அ ஸ
இ
ழ ர
ன
க ய

நாம் தமிழர் பதிப்பகம்

பாவேந்தரின்

தவறின்றித் தமிழ் எழுத

NATIONAL INSTITUTE OF LEADERSHIP TRAINING

#AP.508,, 22nd Street, TNHB Colony,
Korattur, Chennai - 600 080.

❖ நாம் தமிழர் பதிப்பகம்

சென்னை - 600 005.

☎ 9790706549 / 9790706548

நூல் கிடைக்குமிடம் :

கௌரா புத்தக மையம்

9 செயிண்ட் ஜான் சர்ச் வணிக வளாகம் ,ராக்கின்ஸ் சாலை,
திருச்சிராப்பள்ளி-1 ☎ : 99520 34876 / 0431 2419584

விலை : ரூ. 25.00

- * 8ஆம் பதிப்பு : ஆகஸ்டு 2012
- * முதற் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2004
- * © உரிமை : பதிப்பகத்திற்கே
- * பதிப்பாசிரியர் : எஸ். கௌமாரீஸ்வரி M.A., M.L.I.S.,
- * நூலின் பெயர் : தவறின்றித் தமிழ் எழுத
- * பக்கங்கள் : 72
- * ஒளி அச்சு : ஜெய் ஜீனா
- * வெளியீடு : நாம் தமிழர் பதிப்பகம்
10/14, தோப்பு வேங்கடாசலம் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.
- * அச்சிட்டோர் : கிளாசிக் பிரிண்டர்ஸ் செ - 2

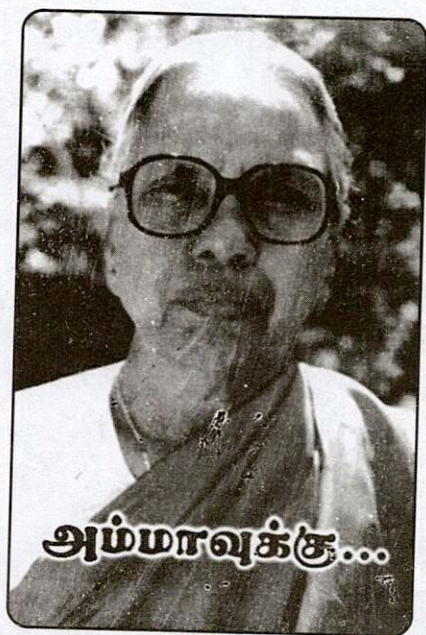
CODE : 081

கௌரா ஏஜென்ஸீஸ்

10/14, தோப்பு வேங்கடாசலம் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

☎ : 044-2844 3791 / 97907 06548 / 97907 06549

www.gowrabookfair.com. E-mail : gowra_09@yahoo.in / gowra09@gmail.com

பாட்டுக்கு இலக்கணம்

வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

வல்லெழுத்து என்றது க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற வல்லொற்றுக்கள்.

மிகாத இடங்கள் என்றால் என்ன? அகர வீற்றுப் பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இடையில் வல்லொற்று மிகாது. இதுதான் வல்லெழுத்து மிகாத இடம்.

வல்லெழுத்து மிகாத இடங்களை நான் விரித்துரைக்கு முன் - அறிவிக்க வேண்டியவை சில உண்டு. அவைகளைப் 'படிப்பவர்' மறவாமல் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

'வரும்படி சொன்னான்' என்பதில் இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் - வரும்படி என்ற சொல் நிலை மொழி. சொன்னான் - வருமொழி.

இனிப் பெயரெச்சம் என்றால் என்ன? எது? என்பவைகளை விளக்குகின்றேன்.

பெயரெச்சம்

பெயர் குறைந்து வரும் எச்சச் சொல், அதாவது, பெயர் குறைந்த சொல் பெயரெச்சம். எனவே, பெயரைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் என்க.

எடுத்துக்காட்டு

வருகின்ற பாம்பு. இவைகளில் வருகின்ற என்பது பெயரெச்சம். அது பாம்பு என்ற பெயரெச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தது காண்க.

வந்த குதிரை என்பதில் வந்த என்பது இறந்தகாலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

வருகின்ற குதிரை என்பதில் வருகின்ற என்பது நிகழ்காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

சென்ற காலம் என்பதில் சென்ற என்பது இறந்தகாலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

செல்கின்ற காலம் என்பதில் செல்கின்ற என்பது நிகழ்காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

இவைபோல வருவன எல்லாம் பெயரெச்சம் என்க. தெரிநிலை என்றால் என்ன?

வல்லினம் வந்தன இயல்பாயின

சிலர், வருகின்றனக் குதிரைகள், பெரியனக் குதிரைகள் எனப் பிழையாய் எழுதி விடுகின்றார்கள். அவர்கள் அகரவீற்று அஃறிணைப் பலவின்பால் வினைமுற்றுக்களின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும் என்பதை அறியார் போலும்.

பல, சில என்பவை பலவின்பால் அஃறிணைப் பெயர்ச் சொற்கள்.

இந்த இரண்டு சொற்களின் முன்பும் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது இயல்பே யாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

பல குதிரைகள், பல பேர்கள், பல தேர்கள், சில குதிரைகள், சில பேர்கள், சில தேர்கள்.

சிலர், பலப்பேர், சிலக் குதிரைகள் என்று பிழையாய் எழுதிவிடுகிறார்கள். அவர் பல, சில என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பால் பெயர்களின் முன் வல்லினம் இயல்பாகும் என்பதை அறியார் போலும்.

இதில் இன்னொன்று நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

பல என்பதன் முன் பல என்பதே வந்தால் பலபல என்றும் ஆகும். பலப்பல என்றும் ஆகும். பற்பல என்றும் ஆகும்.

அப்படியே சிலமுன் சில வரின் சிலசில, சிலச் சில, சிற்சில என்றெல்லாம் ஆகும்.

அகரத்தை ஈறாக உடைய கண்ட முதலிய பெய ரெச்சங்களின் முன்போ க, பெ, பி ஆகிய வல்லெழுத்து வந்தால் மிகவில்லை இயல்பாகவே இருந்தது காண்க.

பெரிய + குதிரை = பெரிய குதிரை

சிறிய + பன்றி = சிறிய பன்றி

வலிய + கொக்கன் = வலிய கொக்கன்

மெலிய + கயிறு = மெலிய கயிறு

உள்ள + பணம் = உள்ள பணம்

அகர ஈற்றுக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் மிகாது என்பது தெரிகின்றது.

சிலர், வந்தக் குதிரை என்றும், போனப் பிள்ளை என்றும், என்றக் காலம் என்றும், பெரியப் பையன், சிறியப் பாம்பு என்றும் எழுதி வருகிறார்கள். அவர்கள் பெயரெச்சத் தின் முன் வலிவரின் மிகாது என்பதை அறியார் போலும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று என்னும், குறிப்பு வினை முற்று என்னும் இருவகை வினை முற்றுக்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாது இயல்பாகும்.

தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பார்ப்போம்.

**வந்தன குதிரைகள்
வருகின்றன பறவைகள்
எரிந்தன கொள்ளிகள்
எரிகின்றன கொள்ளிகள்**

இவைகளில் முதலில் உள்ளவை இறந்த கால அஃறிணை வினைமுற்றுக்கள். அவற்றின் முன் கு, ப, கொ, கொ ஆகிய வல்லெழுத்துகள் வந்தன. இயல்பாயின. மிகவில்லை.

இனிக் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

**பெரியன குதிரைகள்
சிறியன குதிரைகள்
வலியன கழுகுகள்**

இவற்றில் பெரியன, சிறியன; வலியன குறிப்பு வினை முற்றுக்கள். அவற்றின் முன் கு, கு, க ஆகிய வல் லெழுத்துகள் வந்தன. இயல்பாயின; மிகவில்லை.

பெயரெச்சம் பல வருமாறு

நடந்த, நடக்கின்ற, வந்த, வருகின்ற, மடிந்த, மடிகின்ற முதலியவை.

இங்குக் காட்டிய பெயரெச்சங்கள் அகரத்தைக் கடைசியில் உடைய பெயரெச்சங்கள். மேலும் காலத்தைத் தெரியக் காட்டும் தெரிநிலைப் பெயரெச்சங்கள்.

இனிக் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்ற குறிப்புப் பெயரெச்சங்களும் உண்டு.

பெரிய பாம்பு என்பதில் பெரிய என்பது குறிப்புப் பெயரெச்சம். சிறிய, அரிய முதலியனவும் குறிப்புப் பெயரெச்சங்களே.

பயிற்சி

கண்ட	-	இறந்த காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்
காணுகின்ற	-	நிகழ்காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்
சிரித்த	-	இறந்தகாலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்
பெரிய	-	குறிப்புப் பெயரெச்சம்
சிறிய	-	குறிப்புப் பெயரெச்சம்
வலிய	-	குறிப்புப் பெயரெச்சம்
மெலிய	-	குறிப்புப் பெயரெச்சம்
உள்ள	-	குறிப்புப் பெயரெச்சம்

ஆகிய தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்திற்கு முன்னும், குறிப்புப் பெயரெச்சத்திற்கு முன்னும் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது. இயல்பாகும்.

கண்ட + போது = கண்டபோது

காணுகின்ற + கண் = காணுகின்ற கண்

சிரித்த + பெண் = சிரித்த பெண்

சிரிக்கின்ற + பிள்ளை = சிரிக்கின்ற பிள்ளை

குயில் - சென்னை 15-4-62

+

+

+

தமிழைச் சரியாய் எழுத வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

அம்ம ஓர் இடைச்சொல். இச்சொல் செய்யுளில் சொற்றொடருக்கு முதலில் வரும்.

அம்ம தோழி. கேட்பாய் தோழி என்று பொருள். இந்த அம்ம என்பதன் முன் வல்லெழுத்து மிகாது.

எடுத்துக்காட்டு

அம்ம தோழி மிகவில்லை. அல்லவா? என்ப உண்ப வருப என்றால், என்று சொல்லுவார்கள், உண்ணுவார்கள். வருவார்கள் என்று பொருள். உயர்திணைப் பலர்பால் வினை முற்றுக்கள் இவை. இவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது. இயல்பே யாகும்.

என்ப பெரியோர். உண்ப கண்ணனார், வருப தந்தையார். இயல்பே ஆகின காண்க.

அன்ப, நண்ப என்றால் அன்பனே, நண்பனே என்று பொருள். அருகில் இருப்பவனைக் கூப்பிடுவது. அண்மை விளி என்பர். இந்த அண்மை விளியாகிய அன்ப நண்ப என்பவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது. இயல்பே யாகும்.

அன்ப + செல் = அன்ப செல்; நண்ப + தின் = நண்ப தின் மிகாமல் இயல்பாயின காண்க.

செய்யிய போனான் என்ற சொற்றொடரை நோக்குக. இதன் **செய்யப் போனான்**. போனான் என்பதுதான். **செய்ய** என்பதற்குப் பதிலாகச் **செய்யிய** என்று பாட்டில் வரும். பேச்சு வழக்கில் வாராது.

செய்யிய என்பது போலவே **உண்ணிய காணிய** என்றெல்லாமும் வரும். **உண்ணிய உண்ண, காணிய காண**.

செய்யிய, உண்ணிய, காணிய என்பனபோல வரும் வினையெச்சங்களின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும்; மிகாது.

செய்யிய + சென்றான் = செய்யிய சென்றான்.

உண்ணிய + போனான் = உண்ணிய போனான்.

காணிய + சென்றான் = காணிய சென்றான்.

இயல்பாயின காண்க.

வாழ்க, வெல்க, செய்க, வாழிய என்பவை வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள். இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது. இயல்பே யாகும்.

வாழ்க பெரியார், வெல்க கந்தனார், செய்க பொன்னனார், வாழிய பூதனார் இயல்பாயின காண்க.

வருக என்பதும் **வியங்கோள்** வினைமுற்றுத்தான். **வருக கற்றார்** என்று இயல்பாயிற்றுக் காண்க.

இதுவரைக்கும் **அ** என்ற எழுத்தைக் கடைசியிலுள்ள சொற்களின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும் என்பது பற்றிக் கூறினேன். அவற்றில் சில கேள்விகள் கேட்கின்றேன்.

பல, சில என்பவை என்ன சொற்கள்? அவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகுமா?

விடை: பலசில அஃறிணைப் பலவின்பால் பன்மைப் பெயர்கள். இவற்றின் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

பல போயின, சில சென்றன, சென்றன குதிரைகள் என்ற தொடரில் சென்றன என்பது என்ன சொல்? வலி மிகுமா?

சென்றன அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று. இதன் முன் வல்லெழுத்து மிகாது. சென்றன குதிரைகள் அதுபோல இன்னும் சில சொற்கள் சொல்லிக் காட்டு.

விடை: மிகாது. அம்ம தோழி என இயல்பாயிற்றுக் காண்க.

அகர ஈற்றுப் பெயரெச்சங்கள் சில கூறுக.

விடை: வந்த குதிரை என்ற தொடரில் வந்த என்பதும், நடந்த கழுதை என்பதில் நடந்த என்பதும் பிறவும் பெயரெச்சங்கள்.

இவற்றின் முன் வலி மிகுமா?

விடை: மிகாது; இயல்பாகும்.

வந்த + குதிரை = வந்த குதிரை

வாழ்க, வாழிய, வருக என்ற வியங்கோள் வினை முற்றுக்களின் முன் வரும் வலி இயல்பாகுமா?

விடை: ஆம்!

ஆ (ஆகார ஈறு)

இனி ஆ என்ற எழுத்தைக் கடைசியாகக் கொண்ட சொல்லின் முன் வல்லினம் வந்தால் மிகாத இடங்களைச் சொல்லுகின்றேன்.

ஓடா, வாரா, உண்ணா, தின்னா என்றால் ஓட மாட்டா, வரமாட்டா, உண்ணமாட்டா, தின்ன மாட்டா என்பது பொருள்.

ஓடா + குதிரைகள் = ஓடா குதிரைகள்.

வாரா + காளைகள் = வாரா காளைகள்.

உண்ணா + குரங்குகள் = உண்ணா குரங்குகள்.

தின்னா + பன்றிகள் = தின்னா பன்றிகள்.

ஓடா, வாரா, உண்ணா, தின்னா என்பனவும் இவை போன்றவைகளும் அஃறிணைப் பலவின்பால் எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள் என்று சொல்லப்படும்.

எதிர்மறை என்றால் என்ன?

வரும் என்றால் உடன்பாடு

வாரா என்றால் எதிர்மறை

தின்னும் என்றால் உடன்பாடு

தின்னா என்றால் எதிர்மறை - என வேறுபாடு அறிக.

நண்பா வேலா என்பன சேய்மை விளிகள். சேய்மையி லிருப்பாரை அழைப்பது சேய்மை விளி. விளித்தல் = அழைத்தல், நண்பா, வேலா, குப்பா என்பவற்றின் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

நண்பா + போ = நண்பா போ

வேலா + தின் = வேலா தின் பிறவும் இப்படியே

அம்மா, அப்பா, பாப்பா - இவையும் விளிகள்

அம்மா + போவீர் = அம்மா போவீர்

அப்பா + தின்னுக = அப்பா தின்னுக

பாப்பா + செல் = பாப்பா செல்

அண்ணா + தருக = அண்ணா தருக

மிகவில்லை: இயல்பாயின அல்லவா?

சேர சோழ பாண்டியர் என்பவையும் இப்படியே.

சேரா + காக்க = சேரா காக்க

சோழா + போர் புரிக = சோழா போர் புரிக

பாண்டியா + புகழ் பெறுக = பாண்டியா புகழ் பெறுக.

சேராக் காக்க, சோழாப் போர்புரிக என்பன பிழைகள்.

குயில் - சென்னை 1-5-62

+ + +

அகர ஈற்றுச் சொல்லின் முன்னும், ஆகார ஈற்றுச் சொல்லின் முன்னும் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாத இடங்கள் காட்டப்பட்டன.

இனி இகர ஈற்றுச் சொல்லின் முன் வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள் காட்டப்படும்.

புலி, எலி, சாணி, துணி, ஆணி, ஏரி ஆகிய இவைகள் இகர ஈற்றுச் சொற்கள் கடைசியில் இகரம் இருப்பதால்,

இந்த இகர ஈற்றுச் சொற்களின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகுமா மிகாதா என்பது விளக்கப்படும். புலி போனது, எலி தின்றது, துணி கிழிந்தது. ஆணி பெரிது என்பன எழுவாய்த் தொடர் என்று சொல்லப்படும்.

புலி போனது என்றால் புலியானது போனது என்று தானே பொருள். எலி தின்றது என்றால் எலியானது தின்றது என்றுதானே பொருள். ஆணி பெரிது என்றால்

ஆணியானது பெரிது என்று பொருள் படவில்லையா? இப்படிப் பொருள் பட வருவதுதான் எழுவாய்த் தொடர் என்பது.

எழுவாய்த் தொடராயிருந்தால் இகர ஈற்றின்முன் வல்லெழுத்து மிகாது.

எலி + தின்றது = எலி தின்றது

சாணி + குறைந்தது = சாணி குறைந்தது

புலி + பாய்ந்தது = புலி பாய்ந்தது.

உம்மைத் தொகைநிலைத் தொடர் என ஒன்று இருக்கிறது.

புலி, கரடி என்பது உம்மைத் தொகை நிலைத் தொடர். புலியும் கரடியும் என்று பொருள் படும்போது நடுவில் உம் என்பது குறைந்து வந்தது அல்லவா?

புலி + கரடி = புலி கரடி

புலி இகர வீற்றுச் சொல். அதன்முன் க என்ற வல்லெழுத்து வந்தது. மிகவில்லை.

இதை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இகரத்தின் முன் உம்மைத் தொகையில் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும்.

அதுபோலவே,

ஏரிகுளம், இதற்கு ஏரியும் குளமும் என்பது பொருள். ஆதலால், இது உம்மைத் தொகையில் இகரத்தின்முன் வல்லெழுத்து வந்து இயல்பாயிற்று.

ஏரி + குளம் = ஏரிகுளம் இயல்பாயிற்று.

ஏரிக்குளம் என்பது பிழை.

மந்தி + கடுவன் = மந்தி கடுவன். மந்தியும் கடுவனும் என்று பொருள்.

இனி, இகர ஈற்றுச் சொல் உயர்திணையாய் இருந்தால், வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. கூனி உயர்திணைச் சொல். இதன் முன் வல்லெழுத்து வந்தால்,

கூனி + பேசினாள் = கூனி பேசினாள் என்று இயல்பாகும். கூனிப் பேசினாள் என்பது பிழை.

அண்ணி + சென்றாள் = அண்ணி சென்றாள்.

செட்டி + போனான் = செட்டி போனான்.

குழலி + கண்டாள் = குழலி கண்டாள்.

முதலி + பேசினான் = முதலி பேசினான்.

இனி எறிபந்து என்பதன் இடையில் ஒற்று மிகாது.

எறி + பந்து = எறிபந்து.

அதுபோலவே,

விரி + பசும்பொன் = விரிபசும்பொன் என இயல்பே ஆகும். மிகாது. ஏன்?

எறி என்பதும், **விரி** என்பதும் வினைத்தொகைகள். எப்படி?

எறி என்பது **எறிந்த** என்று இறந்த காலத்தையும் காட்டவில்லை. **எறிகின்ற** என்று நிகழ்காலத்தையும் காட்டவில்லை. **எறியும்** என்று எதிர்காலத்தையும் காட்டவில்லை. இப்படி வருகின்றவைகள் வினைத் தொகைகள் என்பார்கள்.

எறி, விரி, பிரி, திரி இவைகள் வினைத்தொகைகளே. **பிரி + பொருள் = பிரிகின்ற, பிரிந்த, பிரியும்** என மூன்று காலத்துக்கும் பொதுவாய் நிற்பதால், **திரி +**

புலி = திரிபுலி = திரிந்தபுலி, திரிகின்ற புலி, திரியும் புலி என்று பொருள்படுதல் காண்க.

இனி,

வரும்படி + கூறினான் = வரும்படி கூறினான்.

மிகவில்லை. இயல்பாயிற்று.

வரும்படி என்ற தொடரை நோக்குக. இதை வினையை அடுத்தபடி என்பார்கள். ஏன்? வரும் என்பது வினைச்சொல். அதை அடுத்து வந்ததால் வினையை அடுத்தபடி என்பதாயிற்று. இதுபோலவே,

போகும்படி + சொன்னான் = போகும்படி சொன்னான். இயல்பாயிற்று. போகும்படிச் சொன்னான் என்பது பிழை. மறுபடி + சொன்னான் = மறுபடி சொன்னான். மறு என்பதை அடுத்து வந்தபடி முன்னும் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று.

இனி,

வா ஏடி, போ ஏடி என்பன வாடி போடி என வழங்கும். இந்த வாடி போடி என்பவற்றின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பேயாகும்.

வாடி + பொண்ணே = வாடி பொண்ணே

போடி + கண்ணே = போடி கண்ணே

இனி,

வாழி + பொன்னா = வாழி பொன்னா

வாழி + தோழி = வாழி தோழி

என இயல்பாகும். ஏன்?

வாழி என்பது வியங்கோள் வினைமுற்று. அதற்கு முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. இயல்பாகும்.

இனி, படிப்பாய், நடிப்பாய், அடிப்பாய், ஒடிப்பாய் என்பன படி, நடி, அடி, ஒடி என்று நிற்கும். இவற்றின் முன் வல்லெழுத்து மிகாது.

படி + கண்ணா = படி கண்ணா

நடி + பாப்பா = நடி பாப்பா

அடி + பார்ப்போம் = அடி பார்ப்போம்

ஒடி + சுள்ளியை = ஒடி சுள்ளியை

இந்தப் படி, நடி, அடி, ஒடி அனைத்தும் ஆய் குறைந்து வந்த ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றுக்கள் என்று சொல்லப்படும்.

பயிற்சிக் கேள்வி:

குன்றி சிதைந்தது எப்படி ஆகும்?

குன்றி + சிதைந்தது = குன்றி சிதைந்தது என இயல்பாகும். ஏன்?

குன்றி என்பது குண்டுமணிக்குப் பெயர். எனவே குன்றியானது சிதைந்தது என்று பொருள்படுகின்ற எழுவாய்த் தொடரால் இயல்பாயிற்று.

குயில் - சென்னை 15-5-62

+ + +

ஈகாரத்தை இறுதியாக உடைய நிலைமொழியின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாமல் இயல்பாகும் இடங்கள் சில! அவை வருமாறு:

நீ என்பது ஈகாரத்தை இறுதியாக உடையதுதானே.

ஏன் + ந் + ஈ = நீ ஆதலால்

இந்த நீ என்பதன் முன் வருகின்ற வல்லெழுத்து மிகாது; இயல்பாகும்.

நீ + போ = நீ போ. நீ + காண் = நீ காண்
 நீ + படி = நீ படி. நீ + தொடு = நீ தொடு
 போ, ப, கா, தொ ஆகிய வல்லெழுத்து வந்தன;
 மிகவில்லையல்லவா?

நீ போ என்று எழுதாமல் நீப்போ என்று எழுதி
 விட்டால் பிழையாகிவிடும்.

நீ முன்னிலை ஒருமைச் சொல்.

தம்பி என்று அருகில் இருப்பவனை அழைக்கிறோம்.
 ஆனால் தூரத்தில் இருப்பவனைத் தம்பீ - என்று அழைக்
 கின்றோம். இந்தத் தம்பீ என்ற சொல்லின் கடைசியில் ஈ
 இருக்கின்றது. அதன்முன் வரும் வல்லினம் மிகாது;
 இயல்பாகும்.

தம்பீ + கொண்டு வா = தம்பீ கொண்டு வா
 தம்பீ + பார்த்து வா = தம்பீ பார்த்து வா.

ஈகார இறுதி பற்றி இவ்வளவே தெரிந்து கொண்டால்
 போதும். இனி உகர இறுதிமுன் வலி இயல்பாகும்
 இடங்கள் கூறப்படும்.

குயில் - சென்னை 1-7-62

+ + +

இனி உ என்ற எழுத்தைக் கடைசியாக உடைய
 சொல்லுக்குமுன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாத இடங்கள்
 இன்னின்னவை என்பது சொல்லப்படும்.

உகரத்தை இறுதியாக உடைய சொற்கள் எல்லாம்
 இருவகைப்படும். ஒன்று குற்றியலுகரச் சொற்கள்.
 இன்னொன்று முற்றியலுகரச் சொற்கள்.

இங்கே முதலில் குற்றியலுகரச் சொற்கள் கூறப்படும்.

குற்றியலுகரச் சொல்லின் கடைசியில் கு, சு, டு, து, பு, று என்ற ஆறு எழுத்துக்களில் ஏதாவது ஒன்று இருக்கும். இந்தக் கு, சு, டு, து, பு, று என்பவை என்ன எனில் உகரம் ஏறியுள்ள வல்லெழுத்துக்கள்.

இந்த ஆறு எழுத்துக்களில் ஒரெழுத்துக் கடைசியில் இல்லாவிட்டால் அச்சொல் குற்றியலுகரச் சொல் அன்று.

பாக்கு, குச்சு, பாட்டு, முத்து, சீப்பு, தாற்று ஆகிய இந்த ஆறு சொற்களிலும் கு, சு, டு, து, பு, று வந்துள்ளது காண்க.

ஏழு என்பதில் கடைசியில் கு, சு, டு, து, பு, று எதுவுமில்லை. ஆதலால் இது குற்றியலுகரச் சொல் அன்று.

இங்கு இன்னொரு சேதி சொல்ல வேண்டும். கடைசியில் கு, சு, டு, து, பு, று என்பதில் ஒன்றைப் பெற்று வந்தால் மட்டும் போதாது. ஒரு குற்றெழுத்தை யடுத்து வந்தாலும் அது குற்றியலுகரச் சொல் ஆகிவிடாது.

புகு, விசு, மடு, அது, தபு, அறு இவைகள் குற்றியலுகரச் சொற்கள் அல்ல.

ஏனெனில் அந்தக் கு, சு, டு, து, பு, று என்பவை ஒரு குற்றெழுத்தை அடுத்து வந்தன.

நாடு குற்றியலுகரச் சொல்லா? ஆம்; ஒரு நெட்டெழுத்தைத்தானே அடுத்து வந்தது?

குற்றியலுகரச் சொற்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இதுமட்டுமன்று. இன்னும் உண்டு.

சுக்கு என்பது கு என்பதைக் கடைசியில் உடையதாக அமைந்திருப்பதால் இது குற்றியலுகரந்தான். இருந்தாலும் அது என்ன குற்றியலுகரம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியில் இருக்கும் கு எதை அடுத்து வந்து உள்ளது? க் என்ற வல்லெழுத்தை அடுத்து வந்துள்ளது. அதனால் அதை வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல் என்று சொல்ல வேண்டும். சங்கு குற்றியலுகரம்தான். கடைசியிலுள்ள கு எதை அடுத்து வந்துள்ளது. ங் என்ற மெல்லெழுத்தை. ஆகையால் அது மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

போழ்து இது இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஏன் கடைசியிலுள்ள து என்ற எழுத்து ழ் என்ற இடை எழுத்தைத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

போழ்து, சால்பு, சார்பு என்பவைகளும் இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரங்களே.

அழகு, பெரிது, இரிசு முதலியவை உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? கடைசி எழுத்தானது உயிரை அடுத்து வந்துள்ளது. ழ் + அ = இரண்டும் சேர்ந்ததுதானே ழு? அதில் உயிர் இருக்கிற தல்லவா? அந்த உயிரெழுத்தை அடுத்துத்தானே சொல் முடிந்திருக்கிறது.

அஃது - இது ஆய்தத் தொடர். ஏன் ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து வந்தது.

ஆடு, காசு முதலியவைகள் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? நெட்டெழுத்தை அடுத்து வந்தது. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் எப்போதும் முதலில் நெட்டெழுத்தைப் பெற்று இரண்டெழுத்துச் சொல்லாகவே இருக்கும்.

சுக்கு, பட்டு, பாட்டு, முத்து, காப்பு, நேற்று இவைகள் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். நாட்டு புகழ் என்பதன் பொருள் நாட்டுகின்ற புகழ் அல்லது நாட்டும் புகழ் அல்லது நாட்டிய புகழ்.

ஆகையால் நாட்டு என்பது வினைத்தொகை. இந்த நாட்டு என்பதன் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது. இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

நாட்டு + புகழ் = நாட்டு புகழ்.

கூப்பு கை என்பதும் அதுவே. எனவே கூப்பு என்பதன் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. இயல்பாகும்.

கூப்பு + கை = கூப்பு கை.

சங்கு, பஞ்சு, மாண்பு, பந்து, வம்பு, ஒன்று இவைகள் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள்!

இவற்றின் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது; இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

சங்கு + பிறந்தது = சங்கு பிறந்தது

பஞ்சு + காய்ந்தது = பஞ்சு காய்ந்தது

பண்பு + குறைந்தது = பண்பு குறைந்தது

பந்து + பறந்தது = பந்து பறந்தது

வம்பு + பண்ணினான் = வம்பு பண்ணினான்

ஒன்று + செய்தான் = ஒன்று செய்தான்

பெய்து, சார்பு, போழ்து, தெள்கு இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது; இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

பெய்து + தந்தான் = பெய்து தந்தான்
 சார்பு + பற்றியது = சார்பு பற்றியது
 சால்பு + கண்டோம் = சால்பு கண்டோம்
 போழ்து + புலர்ந்தது = போழ்து புலர்ந்தது
 தெள்கு + நடித்தது + தெள்கு நடித்தது

‘தெள்கு’ என்பது தெள்ளுப்பூச்சி.

நாகு, காசு, நாடு, காது, நூறு இவை நெடிற்
 றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். இவற்றின் முன் வலி மிகாது.
 இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

நாகு + பெரிது = நாகு பெரிது
 காசு + கொடு = காசு கொடு
 பாடு + படு = பாடு படு
 நூறு + பணம் = நூறு பணம்

‘நாகு’ என்றால் என்ன தெரியுமா? எருமை.

எஃகு, கஃசு, அஃது.

கஃசு என்றால் ‘கால் பலம்’

இவை ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம். இவற்றின் முன்
 வரும் வலி மிகாது இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

எஃகு + கடிது = எஃகு கடிது
 கஃசு + கொடு = கஃசு கொடு
 அஃது + பெரிது = அஃது பெரிது

எஃகு என்றால் இரும்பு.

அறுகு, இரிசு, குறடு, பெரிது, தருபு, தவறு
இவை உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள்.

இவற்றின் முன் வலி மிகாது, இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

அறுகு + பெருத்தது = அறுகு பெருத்தது

இரிசு + கழன்றது = இரிசு கழன்றது

குறடு + பெரிது = குறடு பெரிது

பெரிது + கொடுத்தான் = பெரிது
கொடுத்தான்

தருபு + தந்தான் = தருபு தந்தான்

தவறு + செய்தான் = தவறு செய்தான்

‘அறுகு’ என்றால் அறுகம் புல்.

‘தருபு’ என்றால் தருவது.

குயில் - சென்னை 1-8-62

+

+

+

தமிழைச் சரியாய் எழுத ஒற்று மிகாத இடங்கள்

அ. ஆ. இ ஆகியவற்றைக் கடைசியில் உடை சொற்களின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள் இன்னின்னவை என இதுவரைக்கும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.

சென்ற குயிலில் இகர ஈற்றுச் சொற்களில் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாமல் இயல்பாகும் இடங்கள் குறிக்கப்பட்டன.

அவை அனைத்தும் உங்கள் நினைவில் இடம் பெற்றனவா என்பதை அறிய இங்கே பயிற்சிக் கேள்விகளும் அவற்றிற்கான விடையும் தரப்படுகின்றன.

கண்ட + போது = கண்டபோது

காண்கின்ற + கண் = காண்கின்ற கண்

சிரித்த + பெண் = சிரித்த பெண்

தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று.

பெரிய + குதிரை = பெரிய குதிரை

சிறிய + பன்றி = சிறிய பன்றி

வலிய + சொக்கன் = வலிய சொக்கன்

மெலிய + கயிறு = மெலிய கயிறு

உள்ள + பணம் = உள்ள பணம்

குறிப்புப் பெயரெச்சத்தின் முன் வலி இயல்பாயிற்று.

வந்தன + குதிரைகள் = வந்தன குதிரைகள்
 வருவன + பறவைகள் = வருவன பறவைகள்
 எரிந்தன + கொள்ளிகள் = எரிந்தன கொள்ளிகள்
 எரிகின்றன + கட்டைகள் = எரிகின்றன கட்டைகள்
 தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களின் முன் வலி இயல்
 பாயிற்று.

பெரியன + குதிரைகள் = பெரியன குதிரைகள்
 வலியன + கழுகுகள் + வலியன கழுகுகள்
 குறிப்பு வினைமுற்றுக்களின் முன் வலி இயல்பாயிற்று.

வருக + தமிழரே = வருக தமிழரே
 செல்க + பொன்னா = செல்க பொன்னா
 வாழிய + செந்தமிழ் = வாழிய செந்தமிழ்

வியங்கோள் வினைமுற்றின் முன் வந்த வலி
 இயல்பாயிற்று.

பல + குதிரைகள் = பல குதிரைகள்
 சில + குதிரைகள் = சில குதிரைகள்

அஃறிணைப் பலவின்பால் பெயர் முன் வலி இயல்
 பாயிற்று.

குயில் - சென்னை 16-6-62

+

+

+

பாட்டு எழுதுவோர்க்கு!

பாட்டு எழுதுவோரிற் பலர், இன்னும் குற்றியலுகரத் தின் முன் வரும் உயிரைப் புணர்க்காமலே பாட்டின் அடி அளவை நிரப்பி வருகின்றார்கள்.

எடுத்துக்காட்டு

“கண்டு அவனைக் கயல்விழிதான் காதலித்தாள்” என்பது வெண்பாவின் ஓரடி.

கண்டு மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல். இதன் முன் அவளை என்ற உயிர் முதற்சொல் வந்தால் கண்ட வளை என்று புணர வேண்டும். அவ்வாறு கண்டவளை என்று புணர்ந்தாலோ தளை தட்டும்.

அதனால் கண்டு என்பதைக் **கண்டே** என்றும் ஆக்கிக் கொண்டால் அது குற்றியலுகரமும் ஆகாது; ஓசையும் கெடாது.

வெண்பாவுக்கு மட்டும் அன்று; எந்தப் பாட்டிலும் இது கருதப்பட வேண்டும்.

ஆநந்தக் களிப்பு

நந்தவ னத்திலோர் ஆண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக்
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - அவன்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி (நந்த)

இதே மெட்டில் ஒருவர் கீழ்வருமாறு பாட்டு எழுது கின்றார்.

அது வருமாறு:

நாட்டை அடுத்தொரு காடு - அதில்
நாவலின் பொந்து அதிலொரு பாம்பு
போட்டது ஒன்று ஐயப்பன் - கீழ்ப்
பொத்தென்று வீழ்ந்தான்; செத்து மடிந்தான்

என்பது.

இதன் முதலடியில் **காடு + அதில்** என்பன **காட்தில்** என்று புணர வேண்டும். புணர்த்துப் பாடிப் பாருங்கள். ஓர் எழுத்துக் குறைவது தெரியும்.

இனி,

இரண்டாம் அடியில், **பொந்து + அதில்** என்பன **பொந்ததில்** எனப் புணர வேண்டும். ஓர் எழுத்துக் குறைவதால் பாட்டின் ஓசையைக் கெடுக்கவில்லையா?

மூன்றாம் அடியில், **போட்டது, ஒன்று** என்பன **போட்டதொன்று** எனப் புணர வேண்டும். இதுவும் அப்படியே. பிறகு,

ஒன்று ஐயப்பன், ஒன்றையப்பன் எனச் சேர்த்தல் வேண்டும். இப்படிச் சேரவே ஒன்றும் கெடவில்லையா?

இந்தத் தொல்லையெல்லாம் இல்லாது இருக்க இதைத் திருத்திப் பார்ப்போம்.

“நாவலின் பொந்தாகும் அதிலொரு பாம்பு” என்றால் பிழை நேராது.

நாட்டை அடுத்தொரு காடு - அதில்

என்பதை நாட்டை அடுத்தொரு காதே என்று ஆக்கிக் கொள்ளலாம்.

போட்டது ஒன்று ஐயப்பன் என்பதைப் போட்டதுவே ஒன்றையப்பன் என்றாக்கினால் எப் பிழையும் நேர வில்லை.

இதிற சிலருக்கு ஐயப்பாடு ஒன்று எழலாம். 'வண்டு இருந்து பாடு அரங்கு' எனக் குற்றியலுகரத்தை உயிரோடு புணர்க்காமல் அச்சடித்துள்ளார்களே என்று அவர்கள் ஐயுறலாம்.

அது படிப்போருக்குப் பொருள் விளங்குவதற்காகப் பிரித்து அச்சடித்திருக்கின்றார்கள். அதைப் புணர்த்திப் பாடும்போது கெடுகிறதா? இல்லையே.

வண்டிருந்து பாடரங்கு

ஓட்டம் தடைப்படவில்லை; தளை தட்டவில்லை; இசை கெடவில்லை. இந்த வகையில் பிரித்து எழுதலாம்.

குயில் குரல் - 2 இசை - 10. 15.9.1959

+

+

+

பாட்டு எழுதுவார்க்குச் சில குறிப்புகள்

தன், தான் ஒருமைக்குரியவை.

தம், தாம் பன்மைக்குரியவை.

ஆதலால்,

அவன் என்பதனோடு தன் வரும் (அவன்றன்)

அவர் என்பதனோடு தாம் வரும் (அவர்தாம்)

கீழே தரப்படும் அப்பர் செய்யுளை நோக்குக.

“ஒன்றி யிருந்து நினைமின்கள்

உந்தமக் கூனமில்லை”

“என்றுவந்தாய் என்னும் எம்பெருமான்றன்”

உம் பன்மை, தம் பன்மையாதலால் உடன் வந்தது.

உம் + தம் = உந்தம்.

பெருமான்றன் என்பதில் பெருமான் ஒருமை. தன் ஒருமையாதலின் உடன் வந்தது. பெருமான் + தன் = பெருமான்றன்.

பாட்டு எழுதுவோர் பலர் உந்தன் என்றும் எந்தன் என்றும் எழுதுகின்றார்கள். உன்றன் என்றல்லவா எழுத வேண்டும். என்றன் என்றல்லவா எழுத வேண்டும்?

உந்தம் என்றால் பிழையில்லை. **எந்தம்** என்றால் பிழையில்லை. **எம்** பன்மை **தம்** பன்மை ஆதலின்.

சுக்கு, பேச்சு, பட்டு, முத்து, காப்பு, புற்று என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்தைப் பாருங்கள். அனைத்தும் வல்லெழுத்தே.

சங்கு, பஞ்சு, பண்பு, பந்து, பாம்பு, அன்பு என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள். ஏன்? ஈற்றயல் எழுத்து மெல் லெழுத்து!

செய்து, சார்பு, சால்பு, போழ்து, தெள்கு என்பன போன்று வரும். சொற்கள் எல்லாம் இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்து இடையெழுத்து.

அஃது, இஃது, எஃது, இருபஃது என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்து ஆய்த எழுத்து.

சகடு, பிகடு, படகு, மதகு, ஒப்பாது, விறகு, பொழுது, பெரிது, சிறிது என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள், ஏன்? ஈற்றயலில் உயிர் எழுத்து.

காசு, சாறு, நாடு, ஏது, ஈபு, ஆறு என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்துக்கள் நெட்டெழுத்துக்கள்.

ஈற்றயலெழுத்தென்றால் என்ன? **சுக்கு** என்பதன் ஈற்றெழுத்து கு அதன் அயலெழுத்து க்.

வல்லெழுத்து எவை? **க், ச், ட், த், ப், ற்** என்ற ஆறும். மெல்லெழுத்தென்றால் எவை? **ங், ஞ், ண், ந்,**

ம், ன் என்ற ஆறும். இடையெழுத்தென்றால் எவை? ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்ற ஆறும். ஆய்த எழுத்து ூ.

உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்பதில் உயிர் என்றது எதை? சகடு என்பதன் ஈற்றயல் எழுத்தாகிய க என்பதை. ஏன் எனில் க் என்றதன்மேல் அ இருக்கிறதே அதைக் குறித்து.

நெடில் எவை? ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓள அன்றியும் இவை ஏறியதால் உண்டான கா, கீ, கூ, கே, கௌ முதலிய அனைத்தும் கொள்க.

இதுவரைக்கும் சொல்லியவற்றால் குற்றியலுகரம் இன்னதென்று புரிந்தது.

இனி, அக் குற்றியலுகரச் சொல்லின் முன்வரும் உயிரெழுத்து எப்படியாகும் என்பது கூறப்படும்.

சுக்கு + அரிது = சுக்கரிது. என்றாகும். சுக்கு என்றதன் ஈற்றிலுள்ளது கு. அதன்மேல் ஏறிய உ மறைந்து விட்டது. சுக், க் மீந்தது. அதன் கடைசி க் மேல் வரும் அ ஏறிக் கொள்ளும். சுக்கரிது என்று ஆனது காண்க.

இதைத்தான் நன்னூல் “உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டு ஓடும்” என்றது! எனவே,

சுக்கு + அரிது = சுக்கரிது

சுக்கு + ஆணம் = சுக்காணம்

சுக்கு + இனிது = சுக்கினிது

சுக்கு + ஈவாய் = சுக்கீவாய்

சங்கு + ஒலி = சங்கொலி

சங்கு + ஊதல் = சங்கூதல்

செய்து + அளித்தார் = செய்தளித்தார்

நாடு + அழகு = நாடழகு

நாடு + ஆண்டான் = நாடாண்டான்

அஃது + ஏது = அஃதேது

என்று புணரும்.

பாட்டெழுதுவார் பாட்டெழுதும்போது, சுக்கரிது என்று புணர்த்தே எழுத வேண்டும்; சங்கொலி என்று கூட்டியே எழுத வேண்டும்.

இதை விளக்குவோம்.

அகவல் எழுத - ஓர் அடிக்கு நான்கு சீர் வேண்டும்.

“திங்கள் எழுந்தது செங்கதிர் மறைந்தது”

பட என்பது நாற்சீர் வந்த அகவலடி. இதுபோன்ற அகவலடி எழுதவரும் பாவாணர் “சங்கு ஒலியும் சாறு ஊற்றம்” என்று எழுதினால் பிழையாகும். ஏன்? இப்படிப் பிரித்தெழுதலாகாதன்றோ?

சங்கு ஒலியும் என்பன சங்கொலியும் என்றுதான் புணரும்.

“சங்கொ” ஈரசைச் சொல் போக மீதி “லியும்” என்ற ஓரசைச் சொல்லே இருக்கின்றது. ஓரசைச் சொல் அகவலில் வராதன்றோ? அதுபோலவே சாறு ஊற்றம் என்பன சாறுற் றம் எனப் பிரிதலால் கூறும் ஓரசையாக வந்து அகவலைக் கெடுக்குமன்றோ?

என்று அவர் தாம் வருவார் என்று

அரசி நினைந்து அழுதாள்

அரசன் வரக் கண்டு அகமகிழ்ந்தாளே!

என்பது,

என்றோ அவர்தாம் வருவார் என்றே
அரசி நினைந்தே அழுதாள்
அரசன் வரக்கண் டகமகிழ்ந் தாளே!

என்றாவது திருத்தப்பட்டால் பிழையறும்.

குயில் 9-9-'58

இளங்கவிஞர்

சுருதிபாப நாமருத்ர நாமருத்ர விருத்தி கருணாகர

இளங் கவிஞர்க்கு

நான் பன்முறை எடுத்துக்காட்டியிருந்தும் இளங் கவிஞர்களில் பெரும்பாலோர் திருந்தவே இல்லை.

1. **உந்தன்** என ஒரு சொல்லே இல்லை
உன்றன் உண்டு; **உந்தம்** உண்டு.
2. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல்லின் முன் வல்
லெழுத்து வந்தால் இடையில் ஒற்று மிக வேண்டும்.
'பாக்குத் தின்றான்' என்பது போல.
3. **மோதி, பேசி, வருந்தி** என்பன போன்றவை
வினையெச்சங்கள். அவற்றின் முன் வரும் வல்
லெழுத்து மிகும். **மோதிச் சலசல** என்பதுபோல.

இதற்காக நான் இளங் கவிஞர்கட்குச் சொல்வது என்ன
வெனில்,

தாம் எழுதியதைத் தம் அருகிலுள்ள புலவர்
ஒருவரிடம் காட்டினால், அவர்கள் திருத்தித் தருவார்கள்.
இலக்கண அறிவும் உண்டாகும். அதன் பிறகு அதை
அனுப்பலாம். இப்படிச் செய்தால் எனக்குத் தொல்லை
குறையும். தம் பிழையைப் புலவர் அறியக் கூடாது என்று
நினைப்பது தவறு. யாருக்கும் தெரியாமல் ஆசிரியர்
திருத்தி வெளியிடுவார். அதை நாமும் படிக்காமலே
இருந்துவிடலாம் என்றா நினைப்பது? இனி,

இளங்கவிஞர் கவிதைகளில் உள்ள பிழைகளை
வெளிப்படையாகவே திருத்த எண்ணியிருக்கின்றேன்.

(சான்றாகக் கீழ்வரும் வேற்றார் ஒருவர் பாடலைக் காண்க):

ஏக்கத்தின் எல்லை

“ஆர்க்கின்ற அலைகடலில் ஆழ்ந்தி ருக்கும்
அழகான வெண்முத்து பலவெ டுத்து
கோர்த்தெடுத்த கவினைப்போல் காட்சி நல்கும்
குன்றாஉன் பல்வரிசை! குருதி கொட்டும்
போர்க்களத்தில் அண்டலரின் ஆகம் மீளும்
பொற்றமிழன் அயிலன்ன வண்டி ரண்டும்
பார்க்கின்ற காளையெந்தன் உயிர்ப் பறித்து
பறந்திடுதே தொலையுலகு; செய்வ தென்னே!”

பிழையும் திருத்தமும் காண்க:

முத்து + பல எடுத்து என்பது
முத்துப் பல எடுத்து என்றிருக்க வேண்டும்.
முத்து வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

எடுத்து + கோர்த்து எடுத்துக் கோர்த்து
கோர்த்து என்றே ஒரு சொல் இல்லை
கோத்து எனல் வேண்டும்.

கோர்வை என்பதும் பிழை
கோவை எனல் வேண்டும்
கோ என்பது முதனிலை ஆதலால்.

எந்தன் பிழை; என்றன் சரி.

பறித்து + பறந் = பறித்துப்பறந்

குயில் குரல்: 3 இசை: 33. 31.1.61

+ + +

“ஒருவள்” என்று எழுதுக

“ஒருத்தரை மதிப்பதில்லை உன்றன் அருளாலே” என்று திருப்புகழில் வருகின்றது. “ஒன்றவன் தானே” என்று திருமந்திரத்தில் வருகின்றது.

ஒருவன், ஒருத்தி என்று வரவேண்டும் என்ற தொல்காப்பியக் கட்டுப்பாட்டை மீறியவை இவை. ஒருவர் எனற்பாலது. ஒருத்தர் என வந்ததன்றோ? ஒருவன் எனப்பாலது ஒன்றவன் என வந்ததன்றோ?

இனி,

ஒருத்தி என வரவேண்டியதை ‘ஒருவள்’ என வரும் வகை விடுவதில் குற்றம் ஒன்றும் நேராது என்பதே என்கருத்து. ஒருவள், ஒருவளை, ஒருவளால், ஒருவளுக்கு, ஒருவளின், ஒருவளது, ஒருவளிடம், ஒருவளே என, எட்டு வேற்றுமைக்கும் வரும்படி எழுத்தாளர் எழுதுவதை நான் எதிர்க்கவில்லை.

குயில் குரல் : 3. இசை 34. 7-2-1961

+ + +

கவிஞர் நினைவிற்கு

எந்தன், உந்தன் என்று தமிழில் சொற்களே இல்லை. இதை முன் ஒருமுறை விளக்கியுள்ளோம். இவ்வாறு உள்ள பிழைச் சொற்களைப் படித்தவர்க்ளே எழுதுவதென்றால், இராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கும் இவர் களுக்கும் என்ன வேறுபாடு?

எம் என்பது பன்மைச் சொல். அதனோடு பன்மைக் குரிய தம் என்பதுதான் சேரும். எனவே எந்தம் என்று எழுத வேண்டும். உந்தம் என்பதும் அப்படியே.

என் என்பதும் உன் என்பதும் ஒருமைக்குரியவை. இவற்றோடு ஒருமைக்குரிய தன் சேர வேண்டும். எனவே என்றன், உன்றன் என எழுத வேண்டும்.

போக, வர, இருக்க என இவ்வாறு வரும் சொற்களுக்குச் செய் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் அல்லது (சுருக்கமாய்) செயவெனெச்சம் என்பார்கள். இவற்றிற்கு முன் வல்லெழுத்துக்கள் அவையாவன க, ச, த, ப என்பவை வந்தால் மிக வேண்டும். எப்படி?

போக + கண்டான் = போகக் கண்டான். வரச் சொன்னான், இருக்கின்றான், எனப் பகிர்ந்தான் என.

க, ச, த, ப என்று கூறினால் (க) கா, கி முதலிய வற்றையும் (ச) சா, சி முதலியவற்றையும் (த) தா, தி முதலியவற்றையும் குறிக்கும். கவிதை எழுதக் கசடறக் கற்க.

என்பது அகவலடி. இதில் எழுத என்னும் செயவெனெச் சத்தின் முன் **க** என்ற வல்லெழுத்து வந்ததால் **எழுதக் கசடற** என மிகுந்தது. **அறக்கற்க** என்பதில் அற என்பது செயவெனெச்சம்! அதன் முன் '**க்**' என்னும் வல்லெழுத்து வந்ததால் **அறக்கற்க** என மிகுந்தது.

அழகுக் கழகு கூட்டுவார் போலக்

குழந்தைக்குப் பன்மணி இழைகள் கூட்டினர்.

என்பது அகவலின் இரண்டடி. முதலடியின் கடைசியில் உள்ள **போல** என்பது செயவெனெச்சம். அதன்முன் இரண்டாம் அடியின் முதலிலுள்ள வல்லெழுத்து வந்தது. அதனால் **போல + குழந்தை, போலக் குழந்தை** என மிகுந்தது.

கவிஞர்கள் சிலர் - பாட்டில் வரும் ஓரடிக் கடைசிச் சொல்லையும் அடுத்த அடியில் வரும் முதற் சொல்லையும் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதே இல்லை. அப்படியானால் இவர்கட்கும் சுதேசமித்திரன், தினமணிக்கும் என்ன வேறுபாடு?

அகரத்தை, அதாவது '**அ**' என்பதை ஈற்றிலுடைய சில சொற்களின் முன் வல்லினம் (**க, ச, த, ப**) வந்தால் இயல்பாகும் என்பதற்கு நன்னூற் பாட்டு ஒன்றுண்டு.

“செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்

பெயரின் எச்சம் முற்று, ஆறனுருபே

ஆஃறிணைப் பன்மை அம்ம - முன் இயல்பே.”

செய்யிய சென்றான் என்பதில் செய்யிய என்பது வினையெச்சம், உண்ணிய, காணிய என்பன முதலியனவும், அவ்வினையெச்சங்களே! செய்யிய சென்றான், உண்ணிய போனான், காணிய சென்றான் என இயல்பாகும்.

வந்த குதிரை, வருகின்ற குதிரை என்பனவற்றில் உள்ள வந்த, வருகின்ற என்பன குதிரை என்ற பெயரைக் கொண்டு முடிவதால் வந்த, வருகின்ற என்பன பெய ரெச்சங்கள். இவற்றின் முன் வல்லினம் வந்தால் வந்த குதிரை என இயல்பாகும். வந்த, வருகின்ற, போகின்ற, போன என்பன போன்றவையும் பெயரெச்சங்களே.

வந்தன குதிரைகள், வருகின்ற குதிரைகள் என்பன வற்றில் வந்தன, வருகின்ற என்பவை முற்று. வந்தாள், வந்தான், வந்தார், வந்தது எனப் பலமுற்றுக்கள் உள்ளன. அவைகளைப் பற்றி இங்கே பேச்சில்லை.

அகரத்தை இறுதியாக உடைய வந்தன முதலியவை களைப் பற்றித்தானே இங்கே கூற வந்தது.

வந்தன குதிரை இடையில் ஒற்று மிகாது. வந்தன குதிரை என்றே எழுத வேண்டும்.

செய்தன, செய்கின்றன, உண்டன, உண்ணுகின்றன அனைத்தும் முற்றுக்களே!

தன கைகள் என்றது தன்னுடைய நகைகள் என்ற பொருளுடையது. தன என்பதன் இறுதியில் உள்ள 'அ' ஆறாம் வேற்றுமையின் பன்மை யுருபு. இதன் முன் வல்லினம் வந்தால் இடையில் ஒற்று மிகாது. தன கைகள் என்று இயல்பாகும். என, உன என்பன அனைத்தும் ஆறாம் உருபைக் கொண்டனவே.

அம்ம கொற்றா என்பது இடைச்சொற்றொடர். அம்ம என்பது வியப்பைக் குறிக்க வரும் இடைச்சொல். இடையில ஒற்று மிகாது.

க்கு, ச்கு, ட்டு, த்து, ப்பு, ற்று இவைகளைக் கடைசியில் வைத்துக் கொண்டு வருகின்ற சொற்கள்

அனைத்தும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களே யாகும். சுக்கு, பாக்கு, உப்பு, காப்பு, தச்சு, நீச்சு, பட்டு, பாட்டு, முத்து, கூத்து, புற்று, நேற்று என்பனவும் இவைபோன்ற பிறவும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களே. இவற்றின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகும் - எப்படி.

சுக்குத் தின்றான். பாக்குப் போட்டுக் கொண்டான். தச்சுப் பொருள், நீச்சுப் பந்தயம் என. சுக்கு தின்றான் என வரவே வராது. போயிற்றுக் குதிரை என்பதில் போயிற்று என்பதும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமே. ஆயிற்று, கூவிற்று என்பனவும் அவையே.

ஆயினும் கூப்புகை, நாட்டுபுகழ் என்பன மேற்சொல்லி யதுபோல் மிகாது. கூப்பு கை, நாட்டு புகழ் என இயல் பாகவே இருக்கும். ஏன் எனில்,

கூப்பு கை, நாட்டு புகழ் என்பன வினைத் தொகை நிலைத் தொடர்கள். கூப்புகை என்பது கூப்புகின்ற கை, கூப்பிய கை, கூப்பும் கை என மூன்று காலத்திற்கும் ஒத்து வருவதால் வினைத் தொகை. நாட்டு புகழ் என்பனவும் அப்படியே.

கூப்புக்கை, நாட்டுப்புகழ் என்று போடவே கூடாது.

அங்கு, இங்கு, உங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, எங்கு, யாங்கு, ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு என்பன இடைப்பொரு ளில் வரும், மென்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். இவை களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும். எப்படி? அங்குக் கண்டான், இங்குச் சேர்ந்தான், ஆண்டுச் சென்றான், ஈண்டுப் போந்தான் என.

“ஆங்கு அவன்தான் அழகு அழித்தான்”

ஒருவர் எழுதிய அகவல் அடி இது.

அகவல் அடியில் நான்கு சீர்கள் வரவேண்டும். இதில் வந்துள்ளனவா எனில் இல்லை. ஏன்?

ஆங்கு + அவன் = ஆங்கவன் என்று புணர வேண்டும். இப்படிப் புணர்த்தவே இரண்டு சீரும் ஒரு சீராகின்றது. அழகு அழித்தான் என்பது அழகழித்தான் எனப் புணரும்.

“ஆங்கவன் தான்அழ கழித்தான்” என்ற மூன்று சீர்தாம் உள்ளன. இன்னும் ஒரு சீர் வேண்டும். எங்கே போவது! பிழைதானே! இந்த அடியை எப்படித் திருத்தினால் பிழையிராது எனில்,

“ஆங்கே அவன்தான் அழகை அழித்தான்” எனில் பிழை இல்லை.

சொற்களைப் பிரித்து எளிதில் பொருள் விளங்குவதற்காக எழுதுவதாய் நினைக்கின்றார்கள். பிரித்து எழுதலாம். அதைப் புணர்த்திப் பார்க்கும்போது அளவு குறையக் கூடாது.

இந்தப் பிழைகளைப் புகழ் பெற்றவர் என்று கருதப்படும் கவிஞர்களும் செய்கின்றார்கள்.

மரத்தில் அதோ பார் பறவைக் கூடு

அதுமிக அழகாய் இல்லையா அண்ணே

என்பன அகவல் அடிகள். இவற்றில் முதலடியில் கடைசிச் சொல் கூடு என்பது. அது குற்றியலுகரம். அடுத்த அடியின் முதலிலுள்ள அது என்பதில் உள்ள அகரத்தோடு புணர வேண்டும் கூடு + அது = கூடது என்று. எனவே கூடு

என்பதன் - ௫ இல்லாமற் போகின்றது. கூ மட்டும் மிஞ்சுகிறது.

மரத்தில் அதோ பார் பறவைக் கூ என்றால், கூ மட்டும் ஒரு சீரல்ல. இன்னும் ஓரெழுத்தாவது வேண்டும். மரத்தில் அதோ பார் பறவைக் கூடே என்று திருத்திக் கொண்டால் பிழை நேரது.

குயில். குரல்: 1. இசை: 43. 31-3-1959

பாட்டுக்கு இலக்கணம்

பாட்டு என்றால் என்ன?

அறிவிற் சிறந்தவர்கள் பல சொற்களை வைத்து அழகு அமைய ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பாடுவது பாட்டு.

....சொல்லால் பொருட்கிடனாக உணர்வின் வல்லார் அணி பெறச் செய்வன செய்யுள் என்ற நன்னூல் அடியை நினைவில் வைத்துக் கொள்க.

பாட்டு, பாடல், செய்யுள் அனைத்துக்கும் பொருள் ஒன்றே.

பாட்டு இன்னது என்பது ஒருவாறு புரிந்தது.

இனி அப் பாட்டுக்கு இலக்கணத்தைக் கூறுமுன் பாட்டுக்கு இலக்கணம் படிக்க வேண்டும் என்பது பற்றிக் கூறுகின்றேன்.

பாட்டு எழுத இலக்கணம் தேவை இல்லை என்று இக்காலத்தில் சிலர் கூறுகிறார்கள். அது தவறு. இலக்கணம் தேவை. இலக்கணம் தெரியாதவர்களும் பாட்டு எழுதுகிறார்கள்; எழுத முடியும் என்று கூறுகின்றவர்கள் ஊன்றி நோக்காது மேலெழுந்தவாரியாகக் கருதினார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

ஊற்றுக் கண்டதும் அதைக் கிணறு, ஊருணி என்று கூறிவிடலாகாது. ஊறிய ஊற்று ஓர் ஒழுங்கிற்கு உட்பட வேண்டும். சேறு எடுக்க வேண்டும். பக்கங்கள் அமைக்க

வேண்டும். அதன் பிறகுதான் அது கிணறு அல்லது ஊருணி.

ஒழுங்கு பெறாத ஊற்றால் எதிர்பார்த்த பயன் கிடைக்காதது போலக் கல்லாதான் கற்ற கவியும் பயன் தாராது. படிக்காதவர், யாப்பிலக்கணம் பயிலாதவர் எழுதும் பாட்டு நன்றாகவே இருந்தது. எனினும் அறிவுடையார் அதை ஒப்ப மாட்டார் என்பது திருவள்ளுவர் கருத்தாகும்.

**“கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் நாயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார்.”**

என்றது காண்க.

பாட்டுக்கு இலக்கணம் பயில எண்ணுவோர் பாட்டுக்கு இலக்கணம் பயில வேண்டியது இன்றியமையாதது என்று நம்ப வேண்டும். இலக்கணம் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே பாட்டு எழுதலாம் என்பதை அறவே மறந்துவிட வேண்டும்.

இன்னொன்று முதலில் சொல்லி விடுகின்றேன். சொல்லிக் கொண்டே வரும்போது முன்னே சொன்னதை மறந்துவிடக் கூடாது.

நினைவாற்றல் இன்றியமையாதது.

இதனால் முன்பு இருந்த எழுத்துக்கள் அனைத்தும் மாற்றப்பட்டன.

மாற்றம்

இப்படி எழுத்துக்கள் மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

இப்படி மாற்றப்பட்டன. இப்படி மாற்றப்பட்டன.

எழுத்திலக்கணம்

அசை இன்னதென்பது

அ

இது தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிசையில் முன்னிருப்பது. வாயைத் திறப்பதனாலேயே தோன்றிவிடும்.

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்ற 18 மெய்யின் மேலும் தனித்தனி ஏறி, அவைகளை க, ங - ன என்று ஆக்குகின்ற நிலையை எண்ணி இதை உயிர் என்று சொல்ல வேண்டும். மற்ற நேரத்தில் "அ" என்ற எழுத்து மட்டும் சொல்லுக.

க் + அ = க; ண் + அ = ன.

மெய் எழுத்து என்றால் உயிரில்லாத உடம்பு எழுத்து என்பது பொருள். இந்த மெய் எழுத்தைச் சொல்லிக் காட்ட முடியாது. உயிர் கூட்டித்தான் சொல்லிக் காட்ட முடியும்.

க் ங் முதலிய 216 எழுத்துக்களுக்கும் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் என்று பெயர், உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறந்ததனால்!

அ என்ற எழுத்துக்கு மெய் எழுத்தை இயக்குவது தவிர வேறு இல்லை.

அவன், அவள், அவர், அது, அவை, அம் மனிதன், அப் பெண், அம் மனிதர், அக் கன்று, அக் குருவிகள் என்பவை சுட்டுப் பெயர்கள்.

ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதால் இந்தச் சுட்டுப் பெயர்களில் எல்லாம் முதலில் 'அ' இருக்கிறது.

எனவே இங்கு 'அ' என்ற எழுத்துச் சுட்டுப் பொருளில் வந்தது.

இப்போது அ என்ற எழுத்து உயிர் எழுத்தா? இல்லை. சுட்டெழுத்து.

அதனால்தான் அ ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும் போது சுட்டெழுத்து என்று சொல்லப்படும். சுட்டாதபோது 'அ' என்ற எழுத்து என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்பன பாட்டின் ஆறு உறுப்புக்கள்.

அவற்றில் இது (அ) அசையாய் வரும். இது தனியாய் வந்தாலும், அசைதான். ஒரு மெய் எழுத்தைக்கூடச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தாலும் அசைதான். அ அல்லது அக், அங், அச், அஞ், அன் என்று இவைகளுக்கு நேரசை என்று பெயர்.

அச்சம் என்பதில் இரண்டு நேரசைகள் இருக்கின்றன. அச் ஒன்று, சம் ஒன்று. அ, அ இரண்டும் என்பதில் முதலில் உள்ள அ என்பதும் நேரசை.

மேலும் அ என்பது குற்றெழுத்து. குறில் என்றும் சொல்வதுண்டு. எனவே அ என்ற குறில் தனித்து வந்தாலும், ஒரு மெய்யைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தாலும் நேரசை என்று நினைவில் வைத்துக் கொள்க.

இதுபோலவே அ, இ, உ, எ, ஒ என்ற எழுத்துக்களும் குற்றெழுத்துக்களே. இவைகளும் தனித்து வந்தாலும், மெய் எழுத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தாலும் நேரசைகளே.

எடுத்துக்காட்டு

அ, அச், இ, இச், உ, உஞ், எ, எம் - இந்த ஐந்து தவிர இன்னும் குற்றெழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை யாவன.

அ என்ற உயிரேறிய க் அதாவது க என்ற உயிர்மெய் எழுத்தும் குற்றெழுத்தே. மேலும் 18 மெய்யின் மேலும் 5 குறிலும் தனித்தனி ஏறத் தோன்றுகின்ற 90உம் குற்றெழுத்துக்களே என அறிக.

இப்போது நேரசை எவ்வளவு ஆகிவிட்டது பாருங்கள்.

90 உயிர் மெய்க்குறிலும் 5 உயிர்க் குறிலும் தனித்தோ, மெய்யைச் சேர்த்துக் கொண்டோ வந்தால் அவை எல்லாம் அசை. அதாவது, குறிலசை.

மேலும் நேரசை.

அ ஓரசை, அம் ஓரசை, க ஓரசை, கண் ஓரசை, ப ஓரசை, பல் ஓரசை என்று நினைவில் கொள்க.

ஆ இதுவும் மெய்யெழுத்துக்கு உயிர் வரும்போது உயிர் எழுத்து எனப்படும்.

ஆ தனித்து வந்தாலும் ஒற்றடுத்து வந்தாலும் நேரசை எனப்படும்.

ஆ தனித்து வந்தது. ஆக், ஆங் ஒற்றடுத்து வந்தன. அ என்பதற்கும் ஆ என்பதற்கும் வேறுபாடு என்ன?

அ குறில்; ஆ நெடில். ஆ என்பது நீண்ட ஓசை உடையது அல்லவா. இனி,

ஆ ஏறியதால் உண்டாகும் கா முதலியனவும் நெட்டெழுத்துக்களே.

ஆ என்ற நெட்டெழுத்துக்கும் கா, ஙா முதலிய நெட்டெழுத்துக்கும் வேறுபாடு என்ன? ஆ உயிர்

நெட்டெழுத்து கா, நூ முதலியவை உயிர் மெய்
நெட்டெழுத்துக்கள்.

பயிற்சி:

உயிர்க் குற்றெழுத்துக்கள் எவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ ஆகிய 5.

உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கள் எவை?

க, கி, கு, கெ, கொ,ங், நி, நு, நெ, நொ, ச,
சி, சு, சொ முதலிய 90.

எனவே குற்றெழுத்துக்கள் 95.

உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள் எவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ ஆகியவை.

உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கள் எவை?

கா, கீ, கூ, கே, கை, கோ, கௌ.

நா, நீ, நூ, நே, நை, நோ, நௌ.

சா, சீ, சூ, சே, சை, சோ, சௌ.

ஞா, ஞீ, ஞூ, ஞே, ஞை, ஞோ, ஞௌ.

$18 + 7 = 126$ என்க. இதனோடு உயிர் நெட்
டெழுத்துக்களையும் சேர்த்து 133 என்க.

நெட்டெழுத்துக்கள் 133-ம், குற்றெழுத்துக்கள் 95-
ம் சேர்த்தால் $133 + 95 = 228$ ஆகும்.

இந்த 228 எழுத்துக்களும் தனித்து வந்தாலும்,
ஒற்றடுத்து வந்தாலும் நேரசைகள்.

அ தனித்து வந்த நேரசை.

அம் ஒற்றடுத்து வந்த நேரசை.

ஆ தனித்து வந்த நேரசை.

ஆம் ஒற்றடுத்து வந்த நேரசை என நினைவில் வைத்துக் கொள்க.

பயிற்சி:

அன்றில் என்பதில் அன், நில் என இரண்டு நேரசைகள் வந்தன. ஆண்பால் என்பதில் ஆண், பால் என இரு நேரசைகள் வந்தன. தாரா என்பதில், தா, ரா இரு நேரசைகள் வந்தன. காண்பார் என்பதில் காண், பார் என இரு நேரசைகள் வந்தன. பார்க்க, என்பதில் பார்க், க என இரு நேரசைகள் வந்தன.

நிரையசை

இதுவரைக்கும் நேரசை விளக்கப்பட்டது. இனி நிரையசை வருமாறு:

இரண்டு குற்றெழுத்து வந்தால் நிரையசை. கட, நடு, பழ என்பவையும் பிறவும். இவைமட்டுமல்ல.

இந்த இரு குற்றெழுத்தும் ஒற்றடுத்து வந்தாலும் அவை நிரையசைகள்.

கடல், நடும், பழம் என்ற இரு குறில் ஒற்று என்பதைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தது காண்க.

அதுமட்டுமல்ல. ஒரு குறிலும் ஒரு நெடிலும் சேர்ந்து வந்தாலும் நிரையசையே. கடா, தடா, விடா இவற்றில் க என்பது குறில், டா என்பது நெடில். இரண்டும் சேர்ந்து கடா என வந்தது. ஆகவே அது நிரையசை. அதுமட்டுமா?

அந்த ஒரு குறில் ஒரு நெடில் ஒற்றடுத்து வந்தாலும் நிரையசையே.

படாக், தடார், விடார் இவற்றில் ஒரு குறில், ஒரு நெடில் ஒற்றடுத்து வந்தன காண்க.

இதுவரைக்கும் சொல்லி வந்த நேரசை நிரையசை இரண்டையும் நேர், நிரை என்றும் சொல்வதுண்டு.

பயிற்சி:

வாக்குண்டாம் - இருப்பவை என்ன? - **வாக்** - நேர், **குண்** - நேர், **டாம்** - நேர். மூன்று நேர் இருக்கின்றன. நல்ல என்பதில் **நல்**, **ல** இரண்டு நேர் இருக்கின்றன. **மன** முண்டாம் என்பதில் **மன** - நிரை; **முண்** - நேர்; **டாம்** - நேர் ஒரு நிரை இரு நேர் உள்ளன.

மாமலராள்	- நேர் நிரை நேர்
நோக்குண்டாம்	- நேர், நேர், நேர்
மேனி	- நேர், நேர்.
நுடங்காது	- நிரை, நேர், நேர்.
பூக்கொண்டு	- நேர், நேர், நேர்.
துப்பார்	- நேர், நேர்.
திருமேனி	- நிரை, நேர், நேர்
தும்பிக்கை	- நேர், நேர், நேர்
யான்பாதம்	- நேர், நேர், நேர்
தப்பாமல்	- நேர், நேர், நேர்
சார்வார்	- நேர், நேர்
தமக்கு	- நிரை, நேர்.

இதுவரைக்கும் நீங்கள் நேரசை, நிரையசை இன்னது என்று தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

சீர்

இனிச் சீர் பற்றிக் கூறுகின்றேன். ஓரசைச் சீர், ஈரசைச் சீர், மூவசைச் சீர், நாலசைச் சீர் எனச் சீர் நான்கு வகைப்படும்.

ஓரசைச் சீர் காட்டுகின்றேன்.

“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்”

இதில் கடைசியில் வந்துள்ள **வார்** என்பது ஓரசைச் சீர். மேலும் நேரசை.

“கற்றதனா லாய பயன்னென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்”

இதில் கடைசியிலுள்ள **எனின்** என்பது ஓரசைச் சீர். மேலும் நிரையசை.

ஈரசை வந்ததைக் காட்டுகின்றேன்.

‘கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே’

முதலடியில் நான்கு சீர்களும் இரண்டாம் அடியில் நான்கு சீர்களும் வந்துள்ளன. அவையனைத்தும் ஈரசைச் சீர்களே.

கற்கை - நேர், நேர். நன்றே - நேர், நேர்.
பிச்சை - நேர், நேர். புகினும் - நிரை, நேர்.

எனவே எட்டுச் சீர்களும் ஈரசைச் சீர்கள் ஆனமை காண்க. **மூவசைச் சீர்** காட்டுகின்றேன்:

காடைக்குக் கானீளம் காக்கைக்கு வாய்நீளம்
பாடைக்குக் கோல்நீளம் பச்சையப்பா - நாடிப்பாய்
பாம்புக்குப் பல்நீளம் பாட்டுக்குப் பண்ணீளம்
வேம்புக்கு வேர்நீளம் ஆம்.

இது வெண்பா.

இதில் முதலடியில் நான்கு சீரும், இரண்டாம் அடியில் நான்கு சீரும், மூன்றாம் அடியில் நான்கு சீரும், நான்காம் அடியில் இரண்டு சீரும் ஆம் என்ற ஓரசைச் சீரும் வந்துள்ளன.

கா, டைக், குக் - நேர், நேர், நேர் ஆகிய மூவசைச் சீர் வந்தது காண்க.

கானீளம் - கா, னீ, ளம் - நேர் நேர் நேர். இதுவும் மூவசைச் சீர். கடைசியிலுள்ள ஆம் என்பது மட்டும் ஓரசைச்சீர். மற்றவை அனைத்தும் மூவசைச் சீர்கள் என்க.

நமர் பயில்வது - தமிழ் மொழியென நவிலாயோ, என்ற அடியில் நமர் பயில்வது நிரை, நிரை, நிரை. தமிழ் மொழியென - நிரை, நிரை, நிரை; நவிலாயோ - நிரை நேர் நேர் என அனைத்துச் சீர்களும் மூவசைச் சீர்களே ஆயின.

சீர் பற்றி இன்னும் சில சொல்லப்படும்

நேர் நேர் என்ற ஈரசைகளையும் சேர்த்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாகத் **தேமா** என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

இது நினைவிற்காக ஏற்படுத்திக் கொண்டது வாய்பாடு என்பார்கள்.

நேர் நேர்	=	தேமா
நிரை நேர்	=	புளிமா
நிரை நிரை	=	கருவிளம்
நேர் நிரை	=	கூவிளம்

பயிற்சி:

தேமா என்பதில் **தே** என்பது **நேர்**. **மா** என்பதும் **நேர்** என்க.

புனிமா என்பதில் **புனி** நிரை. **மா** நேர் என அறிக.

கருவிளம் என்பதில் **கரு** நிரை. **விளம்** என்பது நிரை என அறிக.

கூவிளம் என்பதில் **கூ** என்பது நேர். **விளம்** என்பது நிரை என அறிக.

தேமா, புனிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்ற நான்கும் ஈரசைச் சீர்கள்.

மேலும்,

தேமா, புனிமா என்ற இரண்டின் இறுதியிலும் **மா** என்று வருவதால் இவ்விரண்டையும் **மாச்சீர்** எனல் வேண்டும்.

பயிற்சிக் கேள்விகள்:

ஈரசைச் சீர் எத்தனை?

ஈரசைச் சீர் **தேமா, புனிமா, கருவிளம், கூவிளம்** என நான்கு.

இந்த நான்கை இரண்டு பிரிவாகச் சொல்லிக் காட்டு:

தேமா, புனிமா **மாச்சீர்** என்றும், கூவிளம், கருவிளம், **விளச்சீர்** என்றும் சொல்லப்படும்.

இனி மூவசைச் சீர் காட்டப்படும்.

மூவசைச் சீர்:

நேர் நேர் நேர் என்பதும், நிரை நேர் நேர் என்பதும், நிரை நிரை நேர் என்பதும், நேர் நிரை நேர் என்பதும், நேர் நேர் நிரை என்பதும், நிரை நேர் நிரை என்பதும், நிரை நிரை நிரை என்பதும், நேர் நிரை நிரை என்பதும் ஆகிய எட்டும் மூவசைச் சீர்கள்.

இவற்றிற்கு வாய்பாடுகள் வருமாறு:

நேர் நேர் நேர்	=	தேமாங்காய்
நிரை நேர் நேர்	=	புளிமாங்காய்
நிரை நிரை நேர்	=	கருவிளங்காய்
நேர் நிரை நேர்	=	கூவிளங்காய்
நேர் நேர் நிரை	=	தேமாங்கனி
நிரை நேர் நிரை	=	புளிமாங்கனி
நிரை நிரை நிரை	=	கருவிளங்கனி
நேர் நிரை நிரை	=	கூவிளங்கனி

ஆகிய எட்டு.

இந்த எட்டையும் இரு பிரிவாக்கிச் சொல்லப்படும். தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் ஆகிய இந்த நான்கும் காய்ச்சீர் எனப்படும். இறுதியில் காய் என்று முடிவதால்,

தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கூவிளங்கனி, கருவிளங்கனி இவைகளைக் கனிச்சீர் எனல் வேண்டும், கனி என்று முடிவதால்.

இனி நாலசைச் சீர் வருமாறு:

நேர் நேர் நேர் நேர் இப்படி நாலசை சேர்ந்து வருமானால் அதை நாலசைச்சீர் என்று சொல்லுவர். அதன் வாய்பாடு பின்வருமாறு:

தேமாந் தண்பூ என்பது

நாலசைச் சீர் 16 ஆகும். அவை வருமாறு:

நேர் நேர் நேர் நேர்	-	தேமாந்தண்பூ
நிரை நேர் நேர் நேர்	-	புளிமாந்தண்பூ
நிரை நிரை நேர் நேர்	-	கருவிளந்தண்பூ

நேர் நிரை நேர் நேர்	- கூவிளந்தண்பூ
நேர் நேர் நிரை நேர்	- தேமாநறும்பூ
நிரை நேர் நிரை நேர்	- புளிமாநறும்பூ
நிரை நிரை நிரை நேர்	- கருவிளநறும்பூ
நேர் நிரை நிரை நேர்	- கூவிளநறும்பூ
நேர் நேர் நேர் நிரை	- தேமாந்தண்ணிமூல்
நிரை நேர் நேர் நிரை	- புளிமாந்தண்ணிமூல்
நிரை நிரை நேர் நிரை	- கருவிளந்தண்ணிமூல்
நேர் நிரை நேர் நிரை	- கூவிளந்தண்ணிமூல்
நேர் நேர் நிரை நிரை	- தேமாநறுநிமூல்
நிரை நேர் நிரை நிரை	- புளிமாநறுநிமூல்
நிரை நிரை நிரை நிரை	- கருவிளநறுநிமூல்
நேர் நிரை நிரை நிரை	- கூவிளநறுநிமூல்

பூ என்று முடிகின்ற எட்டும், நிமூல் என்று முடிகின்ற எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச் சீர்கள் என்று நினைவில் பதிக்க.

தளை

இதுவரைக்கும் எழுத்து, அசை, சீர் என்பன பற்றிப் பார்த்தோம். இனித், தளை பற்றிக் கூறப்படும். சீர் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து வருவது தளை. நேர் நேரோடும், நிரை நிரையோடும் பொருந்தி வருவதும் நேர் நிரையோடும், நிரை நேரோடும் பொருந்தி வருவதும் தளை ஆயின.

“அம்மா என்றன் ஆசை என்றன்” என்பது அகவல் அடி. அதில் அம்மா என்பது நேர் நேர்; அதாவது தேமா. என்றன் என்பது நேர் நேர். அதாவது தேமா.

எனவே,

நேர் என்பதோடு நேர் ஒன்றிய தளை! நேர் நேர் என்பதில் கடைசியில் நேர் இருப்பது காண்க.

இன்னும்,

“வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்” என்பது வெண்பா அடி.

வாக்குண்டாம் என்பது தேமாங்காய். அதாவது நேர் நேர் நேர். அதனோடு நல்ல அதாவது தேமா நேர் நேர் வந்தது.

இதைக் காயுடன் - அதாவது நேர் நேர் நேருடன் நேர் வந்து ஒன்றியது - இதையும் தளை என்று காண்க.

தளை என்பது பற்றி இவ்வளவு மட்டும் தெரிந்து கொண்டால் போதும்.

அடி

இனி அடியைப் பற்றிச் சொல்லப்படும். அடி என்பது மேற்சொன்ன தளை ஒன்றை ஒன்று அடுத்து வருவது.

செய்யுட்களில் இருசீர் கொண்ட அடியும், முச்சீர் கொண்ட அடியும், நற்சீர் கொண்ட அடியும், ஐஞ்சீர் கொண்ட அடியும், ஐந்துக்கு மேற்பட்ட சீர்களைக் கொண்ட அடியும் வரும். மேலும் செய்யுட்களில்,

இரண்டடி கொண்ட செய்யுட்களும், மூன்றடி கொண்ட செய்யுட்களும், நான்கடி கொண்ட செய்யுட்களும், பல அடிகள் கொண்ட செய்யுட்களும் உண்டு.

அடிபற்றி இவ்வளவே தெரிந்து கொண்டாற் போதும். சுருக்கமாக இதுவரைக்கும் சொல்லி வந்தவற்றை மறக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

தொடை

இனி, இப்படி அமைந்தது இன்ன செய்யுள் என்றும், இப்படி அமைய வேண்டும் இன்ன செய்யுள் என்பன வற்றைச் சொல்லப்படும். தொடை என்பது பற்றி இனிக் காண்போம்.

வெண்பா

காய்முன் நேர் வரவேண்டும். மாமுன் நிரை வர வேண்டும்.

வாக்குண்டாம் நல்ல - என்பதில் வாக்குண்டாம் என்பது தேமாங்காய்.

நல்ல என்பதில் முதலில் நேர் இருக்கிறது. இதைத் தான் காய்முன் நேர் வரவேண்டும் என்பது.

நல்ல மனமுண்டாம் என்பதில் நல்ல என்பது மா மனமுண்டாம் என்பதன் முதலில் நிரை இருக்கின்றது. இதைத் தான் மாமுன் நிரை வரவேண்டும் என்றது.

இவ்வளவு சொல்லிவிட்டால் போதாது. வெண்பாவில் நேரிசை வெண்பா என்பது ஒன்று. வாக்குண்டாம் என்று தொடங்கும் பாட்டெல்லாம் வெண்பாதான். அதிலும் அதுதான் நேரிசை வெண்பா.

நேரிசை வெண்பாவிற்கு நான்கு அடி வரும். அந்த நாலடியில் முதலடி நாற்சீரடி. அடுத்த அடி முச்சீரடி. அந்த முச்சீரடியை அடுத்து ஒரு தனிச்சொல். அதன்பிறகு நாற்சீரடி. அதன் பிறகு முச்சீரடி.

வாக்குண்டாம் நல்ல

மனமுண்டாம் மாமலராள்

நோக்குண்டாம் மேனி

நுடங்காது - பூக்கொண்டு

துப்பார் திருமேனி

தும்பிக்கை யான்பாதம்

தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

இதில் முதலடி நாற்சீரடியாக இருப்பது காண்க. அடுத்த அடி முச்சீரடியும், தனிச்சொல்லும் ஆனது அறிக. அதற்கு அடுத்த அடி நாற்சீரடி ஆனதறிக. கடைசி அடி முச்சீரடியாய் இருப்பதறிக.

வெண்பாவைப் பற்றி இவ்வளவு மட்டும் சொல்லி விட்டால் போதாது.

வாக்குண்டாம் என்பது முதலடி. அடுத்த அடி நோக்குண்டாம் என்று இருப்பதை நோக்க வேண்டும். அப்படி எதுகை வைத்துத் தொடங்க வேண்டும். இரண்டாம் அடியை வாக்க என்பதற்கு நோக் என்பது எதுகையல்ல. நோக் என்பதுதான் எதுகை. முதலெழுத்து நெட்டெழுத்தாய் இருக்க வேண்டும். அடுத்த எழுத்து க் என்றிருந்தால் அடுத்த அடியின் அடுத்த எழுத்தும் க் என்றே வரவேண்டும்.

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப

இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”

எண், கண் என எதுகை வந்திருப்பதைக் காண்க.

எண் என்பதற்குக் கண் எதுகையே தவிர காண் என்பதோ, கண் என்பதோ எதுகை அல்ல.

முதலடியும் இரண்டாம் அடியும் எதுகை உடையவை களாயிருந்தால் மட்டும் போதாது. தனிச் சொல்லும் எதுகையுடையதாய் இருக்க வேண்டும்.

வாக்குண்டாம் நல்ல

மனமுண்டாம் மாமலராள்

நோக்குண்டாம் மேனி

நுடங்காது - பூக்கொண்டு

என்பதில் **வாக்-நோக்-பூக்** என எதுகை வருதல் காண்க. கடைசி இரண்டடிகளும் எதுகையோடு வரவேண்டும்.

“துப்பார் திருமேனி

தும்பிக்கை யான்பாதம்

தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு”

துப் என்றும் **தப்** என்றும் வந்தது காண்க.

நேரிசை வெண்பா என்பது நாலடி கொண்டது.

எடுத்துக்காட்டு

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற

தீயார்சொற் கேட்பது வும்தீதே - தீயார்

குணங்க ளுரைப்பதுவும் தீதே அவரோ

டிணங்கி இருப்பதுவும் தீது.

‘**குறள் வெண்பா**’ என்பது இரண்டடியில் வருவது.

எடுத்துக்காட்டு

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”

இன்னிசை வெண்பா என்பது நான்கு அடிபெற்றுப் பலவாறு வரும்.

எடுத்துக்காட்டு

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
வைகலும் வைகல் வைகுமென் நிற்புறுவார்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

இது ஒரே வகை எதுகையால் வந்த இன்னிசை வெண்பா. மேலும் இதில் தனிச்சொல் இல்லை.

இன்றுகொல், அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் நெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை! ஒல்லும் வகையாம்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்!

இது முதலிரண்டடி ஒரே எதுகையும் பின் இரண்டடி ஒரே எதுகையும் கொண்டு வந்து, தனிச்சொல் இல்லை. இவ்வாறு பலவாறு வரும்.

இனிப் பஃறொடை வெண்பா பல அடிகள் கொண்டு வரும்.

குறிப்பு : எழுதி வருவதை ஊன்றி நோக்க வேண்டும். முன் கூறியதைப் பின் மறத்தல் கூடாது. பாட்டுக்கு இலக்கணம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றியமையாதது.

குயில் - சென்னை 15.7.62

எழுத்துச் சிக்கனம்

உயிர் 12, மெய் 18, உயிர்மெய் 216, ஆய்தம் 1. இத்தனை எழுத்துக்கள் தமிழில் இருப்பதால் மிகத் தொல்லையாய் இருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள்.

அவர்கள் கூறுவது சரிதான். எழுத்துக்களின் வரி வடிவத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆம் என்று நாமும் கூறுகிறோம்.

வரிவடிவங்களைக் குறைக்க வேண்டிய முறையைப் பற்றிப் பலர் பலவாறு கூறுகிறார்கள். கூறுகிறவர்கள் எல்லாம் பொது நலன்கருதியே கூறுகிறார்கள். அதில் இம்மியும் ஐயமில்லை.

தமிழ் டைப்ரைட்டிங் மெஷினில் மிகப்பல எழுத்துக்கள் அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அந்த மெஷின் மற்றவைகளைவிட மிகப் பெரிதாகிவிடுகிறது. அச்சுக்கூடத்தில் எழுத்துப் பெட்டிகளின் அறைகளோ மிகமிக; ஒரு திண்ணையளவு பெரியதாக அமைய வேண்டியிருக்கிறது.

கை,ளை என ஒரே இனத்தில் இரண்டு வகை. கை என்பது போலவேளை என்றும் இருந்தால் என்ன முழுகி விடும்.

க இது குறில். கா இது நெடில். ஆனால் உ இது குறில். ஊ இது நெடில். எத்தனை தொல்லை? உ குறில்

உ நெடில் என்றால் ஏன் பொருந்தாது? - இப்படிச் சிலர் கேட்கிறார்கள்.

து இது குறில். **தூ** இது நெடில் என்றால் ஏன் பொருந்தாது - இப்படிச் சிலர் கேட்கிறார்கள்.

எழுத்தின் வரி வடிவத்தைச் சிக்கனப்படுத்தும் முறைபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன என்று சிலர் நம்மைக் கேட்டார்கள்.

சொன்னோம். சொல்லுகிறோம். ஆயினும் நம் கருத்தை யாரும் ஒப்பமாட்டார்கள். ஒப்பமாட்டார்கள் என்பதற்காக நாம் சொல்லாமல் இருப்பதுண்டா? - கிடையாது.

நாம் சொல்லும் முறையைக் கையாண்டால் டைப்ரைட்டிங் மெஷினிலும் எழுத்துப் பெட்டி அறைகளிலும் 31 எழுத்துக்கள் போதும். ஒத்துக் கொள்ளுகிறவர்களின் நிலைமைதான் சரியில்லை.

க என்பது ஓர் எழுத்தன்று. **க்** என்பதும் **அ** என்பதும் சேர்ந்தது **க**. இப்படியேதான் உயிர்மெய் 216ம்.

பை என்பது ஓர் எழுத்தன்று. **ப்** என்பதும் **ஐ** என்பதும் சேர்ந்ததுதான் **பை**.

க என்று ஓர் எழுத்து வேண்டாம். **க்** **அ** என்றே குறிக்கலாம் என்கிறோம்.

கண்ணன் என்று எழுத வேண்டுமானால் **க்அண்ணன்அன்** என்று குறிக்க.

விசிறி என்பதை வ்இச்சிறி என்று குறிக்க வேண்டும். இந்த முறையை மேற்கொண்டால் உயிர் 12, மெய் 18. ஆய்தம் 1 ஆக 31 எழுத்துக்கள் போதும். எல்லாவற்றையும் எழுதிவிடலாம். இந்த 31 எழுத்தால், இப்படி எழுதுவதால் ஒரு வரியில் மிகப்பல எழுத்துக்கள்

போட வேண்டும் என்று கூறலாம். அப்படியில்லை. சில எழுத்துக்களே அதிகமாகின்றன.

வழக்கத்தில் வருவது முடியாது என்று கூறலாம். வழக்கத்தில் வருவது இலேசு என்று தோன்றுகிறது.

அஃது பெரிது ஆயினும் எளிது என்பதை **அஃத உ ப்ளர்இத உ ஆய்இன் உம்** எளித உ என்று எழுதுக. சில நாட்கள் தொல்லையாக இருக்கும். பிறகு எளிதாகிவிடும்.

இங்கிலீஷிலும் பிரஞ்சிலும் இப்படித்தானே. பு என்பதை இங்கிலீஷில் pu என்று தானே போடுகிறான். பிரஞ்சிலோ அவளப்பன்! pou என்று மூன்று எழுத்துக்கள் போட வேண்டும்.

உயிர் 12, மெய் 18, ஆய்தம் 1.

ஆக 31 எழுத்தைக் கொண்டே எழுத்துக் குடித் தனத்தைச் சிக்கனப்படுத்தலாம் என்று கூறினோம்.

ஒரு தோழர் தெரிவிக்கிறார். நீங்கள் சொல்லிய வழி ஏற்றது. அதனோடு ஆ என்பதை அா என்றும் ஈ என்பதை இா என்றும்... சுருக்கலாம் என்கிறார். செய்யலாம் என்கிறோம் அப்படியே.

அதன்படி

ஈவது விலக்கேல் என்பதை

இாவஅத உ வ்வில்அக்களால் என்று எழுதுக

கேள்வி - 1

தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் இவைகள் போன்ற சொற்களைக் கொண்டு அகவல் எழுத வேண்டும். இவற்றிற்கு ஈரசைச் சொற்கள் என்று பெயர்.

இந்த ஈரசைச் சொற்கள் நான்கு கொண்டது. அகவலின் ஓர் அடி. அப்படி எத்தனை அடிகள் வேண்டுமானாலும் அமைக்கலாம். ஆனால் கடைசி அடி (வந்தே, வாழ் கவே, எனஏ) என்று முடிய வேண்டும். அன்றியும் ஈற்றடிக்கு முன் அடியில் மூன்று ஈரசைச் சொற்கள் மட்டும் இருக்க வேண்டும்.

நம்பி வந்தான் தந்தையார் வந்தனர்
செம்பு நிறையத் தேன்கொ ணர்ந்தார்
தினைமா வோடு சேர்த்தோம்

அனைவரும் உண்டோம் அகம கிழந்தே.

- இது நேரிசை அகவற்பா.

தேமா போன்ற ஈரசைச் சொற்கள்: -

தேர்பார், தென்பால், போனாய் முதலியவை.

புளிமா போன்ற ஈரசைச் சொற்கள்:-

புதுத்தேர், நுணாக்காய், வராரோ முதலியவை

கூவிளம் போன்ற ஈரசைச் சொற்கள்:-

பார்அவர், என்அவா, ஏன்நடார் முதலியவை.

கருவிளம் போன்ற ஈரசைச் சொற்கள்:-

கடற்புனல், கடாநிறை, அடாதடா முதலியவை.

மேற்சொன்ன நேரிசை அகவற்பாவில் உள்ள ஒவ்வொரு ஈரசைச் சொற்களுக்கும், கீழே ஏற்ற தேமா முதலியவை களை எழுத வேண்டும்.

(தம்பி	வந்தான்	தந்தையார்	வந்தனர்.
தேமா	தேமா	கூவிளம்	கூவிளம்)

செம்பு	நிறையத்	தேன்கொ	ணர்ந்தான்
_____	புளிமா	தேமா	தேமா

தினைமா	வோடு	சேர்த்தோம்
_____	_____	தேமா

அனைவரும் உண்டோம் அகம கிழந்தே
 _____ புளிமா தேமா

விட்ட இடத்தை நிறைவு செய்க.

கேள்வி - 2

சாதி என்பதைத் தகர்க்க _____

தேமா

மதம் எனும் நினைவே _____ வேண்டும்

தேமா

இவைகள் இருக்கும் _____

புளிமா

எவர் பொதுத் தொண்டும் _____ இலையே

கருவிளம்

இந்த நேரிசை அகவற்பாவில் கோட்டுக்கு மேல் ஏற்ற
 சொல் அமைக்க.

கேள்வி - 3

தூயார் _____ சூட்டுக் கொன்ற "கை"

கூவிளம்

_____ மனிதனின் _____ அன்று

தேமா

தேமா

மதமெனும் _____ வலக்கை

தேமா

அதனால் _____ கடனே

புளிமா

புளிமா

கோட்டின் மேல் ஏற்ற சொல்லை எழுதுக.

தேர்தல் பெற்ற முதல் மூன்று வகையார்க்கும் முறையே 100க்கு 50, 100க்கு 30, 100க்கு 20 எனச் சேரும் தொகை பிரிக்கப்படும்.

முன்பு நாம் காட்டிய நேரிசை யாசிரியப் பாவைக் கண்டீர்கள். ஆசிரியப்பா என்பதும் அகவற்பா என்பதும் ஒன்றே. நேரிசை ஆசிரியப்பா அல்லது நேரிசை அகவற்பா என்பதும் என்னவெனில், கடைசி அடிக்கு முதலடி முச்சீராய் வருவது.

இனி, அகவற் பாவுக்கோ மற்றும் எந்தப் பாவுக்கோ, **மோனை** என்பது கருதப்பட வேண்டும்.

‘அண்ணல் காந்தியை அழித்தான் தீயோன்’

என்பது அகவலடி. இதில் **மோனை** என்பது என்னவெனில் - **அண்ணல்** என்பதிலுள்ள ‘அ’ என்ற எழுத்துக்கு மோனையாக **அழித்தான்** என்பதிலுள்ள ‘அ’ வந்தது.

‘அண்ணல் காந்தியார் ஆய்ந்து ணர்ந்தவர்’

இந்த அடியில், முதற்சீர் ‘அ’வுக்கு மூன்றாஞ் சீர் ‘ஆ’ மோனையாக அமைந்தது.

‘அண்ணல் காந்தியார் ஐயம் அகன்றவர்’

இந்த அடியில் முதற்சீர் ‘அ’வுக்கு மூன்றாஞ்சீர் ‘ஐ’ மோனையாக வந்துள்ளது.

‘அண்ணல் காந்தியார் ஓளவியங் கொள்ளார்’

இந்த அடியில் முதற்சீர் ‘அ’வுக்கு மூன்றாஞ்சீர் ‘ஓள’ மோனையாக வந்துள்ளது.

எனவே, ஒவ்வோரடியிலும் முதற்சீர் ‘அ’வில் தொடங்கினால் மூன்றாஞ் சீரில் அதற்கு மோனையாக அ,

ஆ, ஐ, ஒள உடைய சொற்களில் ஒன்று வர வேண்டும். முதற் சீருக்கு மூன்றாம் சீரில்தான் மோனை அமைய வேண்டும் என்பது சிறப்பு. இரண்டாஞ் சீரிலும் நான்காஞ் சீரிலும்கூட மோனை வைக்கலாம்.

கீழே, இன்னின்ன எழுத்துக்களுக்கு இன்னின்ன எழுத்துக்கள் மோனை என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது.

எழுத்து மோனைகள்		எழுத்து மோனைகள்	
அ - அ	ஆ, ஐ, ஒள	ஊ - உ	ஊ, ஒ, ஒ
ஆ - அ	ஆ, ஐ, ஒள	ஒ - உ	ஊ, ஒ, ஒ
ஐ - அ	ஆ, ஐ, ஒள	ஓ - உ	ஊ, ஒ, ஒ
ஒள - அ	ஆ, ஐ, ஒள	ச - ச	த
இ - இ	ஈ, எ, ஏ	த - ச	த
எ - இ	ஈ, எ, ஏ	ஞ - ஞ	ந
ஏ - இ	ஈ, எ, ஏ	ந - ஞ	ந
உ - உ	ஊ, ஒ, ஒ	ம - ம	வ
		வ - ம	வ

மற்ற உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் உயிர் எழுத்துக்களுக்குச் சொன்னபடியே.

கீழ்வரும் செய்யுளில், கோடிட்ட இடங்களை ஏற்ற சொல்லால் நிறைவு செய்க.

“காந்தியைக் கொன்றவன் _____ வழியே.
சாய்ந்திடு கின்றனர் _____ யாவரும்
என்று நடுங்க _____ திராவிடர்
வன்மனங் கொண்ட _____ நாதரின்
குதிப்பால் எம்திறல் குறையா _____
கொதிப்பால் இயக்கம் _____ அன்றோ
சேய்மையில் இல்லை _____ வெற்றி

அண்மையில் என்று _____
திண்மையில் முழங்குக _____ திடவே.”

“காந்தியைக் கொன்றவன் கருத்தின் வழியே.
சாய்ந்திடு கின்றனர் தலைவர் யாவரும்
என்று நடுங்க வில்லை திராவிடர்
வன்மனங் கொண்ட வைத்திய நாதரின்
குதிப்பால் எம்திறல் குறையா துள்ளக்
கொதிப்பால் இயக்கம் கொழுக்கும் அன்றோ
சேய்மையில் இல்லை திராவிடர் வெற்றி
அண்மையில் என்று முரசே
திண்மையில் முழங்குக திசையதிர்ந் திடவே.”

இலக்கியப் போட்டி - 4

கட்டமை வில்லாக் காங்கிரஸ் கட்சிச்
சட்டமன் றுறுப்பின் தலைவர் _____
பைத்தியங் கொண்ட _____ ரான
வைத்திய நாதரின் வஞ்சச் சூழ்ச்சி
பலிக்க வில்லை! பச்சைத் திராவிடப்
_____ வெற்றி போந்தது. வைத்திய
நாதர் கண்டார் நாண வில்லை.
தோதுறு திராவிடர், சுப்பரா யனையும்
தீமை யில்லாக் _____
ஓமந் தூர்இ ராமசா மிக்குப்
_____ ஆக்கப் பார்த்தார்
வகையிலாச் சூழ்ச்சியும் _____

கோடிட்ட இடத்தில் ஏற்ற சொற்களை அமைக்க!

கட்டமை வில்லாக் காங்கிரஸ் கட்சிச்
சட்டமன் றுறுப்பின் தலைவர் தேர்தலில்
பைத்தியங் கொண்ட பார்ப்பன ரான

வைத்திய நாதரின் வஞ்சச் சூழ்ச்சி
 பலிக்க வில்லை! பச்சைத் திராவிடப்
 புலிக்கே வெற்றி போந்தது. வைத்திய
 நாதர் கண்டார் நாண வில்லை.
 தோதுறு திராவிடர், சுப்பரா யனையும்
 தீமை யில்லாக் காமரா சரையும்
 ஓமந் தூர்இ ராமசா மிக்குப்
 பகைவர் ஆக்கப் பார்த்தார்
 வகையிலாச் சூழ்ச்சியும் மண்ணா யிற்றே.

இலக்கியப் போட்டி - 5

எதுகை

‘முதலெழுத்து ஒன்றி வருவது மோனை’ என்பது
 முன்னர் அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது எதுகையைப் பற்றி
 அறிவிப்போம்.

எந்தப் பாவிற்கும் எதுகை அமைந்திருப்பது அழகும்
 சிறப்புமாகும்.

‘அண்ணல் காந்தியார் நுண்ணிய அறிவினர்’
 என்பது அகவலடி. இதில் அண்ணல், நுண்ணிய
 என்பவற்றின் இரண்டாம் எழுத்தாக ண் என்பது ஒன்றி
 வந்துள்ளது.

இங்ஙனம் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவதற்கே
 எதுகை என்று பெயர். “போந்த காந்தி ஈந்த உரிமை”
 என ஒரேயடியில் பல எதுகைவரின் மிகச் சிறப்பு.

‘காந்தி தமது கட்டுரை வழியே
 மாந்தர் நடப்பது மாபெருஞ் சிறப்பு’

எனும் இரண்டடிகளின் முதலிலுள்ள காந்தியார், மாந்தர் என்பவற்றின் இரண்டாம் எழுத்தாக 'ந்' என்பது ஒன்றி வந்துள்ளது. இங்ஙனம் இரண்டு முதலிய பல அடிகளிலும் எதுகை ஒன்றி வரும். அடிதோறும் ஒன்றிவரின் மிக மிகச் சிறப்பு.

‘வடவரின் வருகையால் வண்டமிழ் மக்களின்
நடைமுறை மாற்றம் நண்ணிய திங்கே’

இதில் வட, நடை என இரண்டாம் எழுத்தாக, ட, டை என்னும் டகர வரிசை ஒன்றி வந்துள்ளது. இங்ஙனம் ட, டா, டி, டீ - ம, மா, மி, மீ என வரும் ஒரு வரிசை எழுத்துக்குள்ளேயே எதுவும் வந்து ஒன்றலாம். இதற்கு ‘வருக்க எதுகை’ என்று பெயர்.

‘நுண்ணிய ஆரியம் நலிவு செய்ததால்
மன்னிய நந்தமிழ் மாண்பு குறைந்தது’

இதில் நண், மண் என இரண்டாம் எழுத்தாக ண், ன் என்னும் மெல்லின எழுத்துக்கள் ஒன்றி வந்துள்ளன. இங்ஙனம் வெவ்வேறு மெல்லின எழுத்துக்களோ அல்லது வெவ்வேறு வல்லின எழுத்துக்களோ, வெவ்வேறு இடையின எழுத்துக்களோ தம்முள் ஒன்றி வருதலும் உண்டு. இதற்கு ‘இன எதுகை’ என்று பெயர்.

மேலும் ‘பாட்டு’ என்பதற்கு எதுகையாகக் ‘கட்டு’ என வருதல் கூடாது. காட்டு எனவே வரவேண்டும். இம் முறையில் எதுகையமைத்துக் கீழ்வரும் ஆசிரியப்பாவில் கோடிட்ட இடங்களை நிறைக்க.

இந்திவேண்டாம்! வித்வான் _____ சண்முகன்
ஆரியம் வந்தது! ஆங்கிலம் வந்தது!

_____ நந்தமிழ் நிலைமை குறைந்தது

கோயிலில் ஆரியர் _____ புக்கனர்
 _____ மணத்திலும் துன்னினர் அவரே!
 வழுத்தும் தமிழின் _____ குன்ற
 எழுத்திலும் பேச்சிலும் _____ பிறமொழி
 _____ ஆண்டதால் அலுவல் களிலெலாம்
 நுண்ணிய தாங்கில நாட்டு மொழியே
 _____ இதேநிலை!
 வந்து காப்பீர் வளர்திரா விடரே!

இந்திவேண்டாம்! வித்வான் சுந்தர சண்முகன்
 ஆரியம் வந்தது! ஆங்கிலம் வந்தது!
 நேரிய நந்தமிழ் நிலைமை குலைந்தது
 கோயிலில் ஆரியர் வாயிலாய்ப் புக்கனர்
 தூய மணத்திலும் துன்னினர் அவரே!
 வழுத்தும் தமிழின் வளப்பம் குன்ற
 எழுத்திலும் பேச்சிலும் நுழைத்தனர் பிறமொழி
 அன்னியர் ஆண்டதால் அலுவல் களிலெலாம்
 நுண்ணிய தாங்கில நாட்டு மொழியே
 இந்திவந் தாலும் இதேநிலை!
 வந்து காப்பீர் வளர்திரா விடரே!

- முற்றும் -

பாவேந்தரின்

தவறின்றித் தமிழ் எழுத

ந ற
த ச
கௌ
ப ம

GO 081

நூலங்காடி...

www.gowrabookfair.com

e-mail : gowra_09@yahoo.in

நூல் கிடைக்குமிடம் :

கௌரா ஏஜென்ஸீஸ்

10/14, தோப்பு வேங்கடாசலம் தெரு.

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

ரூ. 2